

IRIS

Μαρία Μπαϊμλά

ΕΝΟΤΗΤΕΣ *

01_ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ

02_ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

03_ΑΙΣΘΗΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

04_Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΩΣ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

05_ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

06_ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

07_ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

08_ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Επιμέλεια: Αναστασία Μαρκίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Σχεδιασμός - Επιμέλεια: Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Επιμέλεια κειμένων: Δημήτρης Μαστοράκος, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

** Πατήστε πάνω σε όποια ενότητα επιθυμείτε για να μεταβείτε σε αυτήν άμεσα.*

1

ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ

Αυτό-πορτραίτο

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Μαρία Μπαϊμπά

Στην τέχνη της αυτοπροσωπογραφίας, ο φωτογράφος έχει έναν τριπλό ρόλο: είναι ταυτόχρονα ο δημιουργός, το αντικείμενο φωτογράφισης και ο θεατής. Σκοπός της παρούσας πτυχιακής εργασίας, ήταν η παρουσίαση μιας ασταθούς, μελαγχολικής περσόνας, γεμάτης από χρώμα και πινελιές μιας άλλης εποχής. Ο εαυτός αντιμετωπίζεται ως αντικείμενο, με σκοπό την δημιουργία φανταστικών ιστοριών και της ανάδειξης του συναισθήματος της ανίας και της εσωτερικότητας.

Ο χώρος, το σπίτι που κατοικώ, αντιμετωπίστηκε σαν κινηματογραφική σκηνή όπου τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν είχαν να προσφέρουν κάτι στην δημιουργία της εικόνας. Η επιλογή των χρωμάτων, των μοτίβων και των λουλουδάτων υφασμάτων είναι δανεισμένη, προέρχεται από μια άλλη εποχή, αυτή των παιδικών μου χρόνων. Το άτομο που απεικονίζεται μου μοιάζει, όμως δεν είμαι εγώ. Παρακολουθείτε την εικόνα που εγώ θέλω να σας παρουσιάσω.

Μαρία Μπαϊμπά

Διάμεσος

Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Γουδής
Λέκτορας

Γιώργος Στεργιόπουλος

Ο προβληματισμός, σε σχέση με το χρώμα, έχει κοινωνικές και πολιτιστικές προεκτάσεις. Το χρώμα δεν λειτουργεί αυτόνομα. Σε κοινωνικό, καλλιτεχνικό και συμβολικό επίπεδο αντλεί το νόημά του, "λειτουργεί πλήρως", μόνο στο βαθμό που συνδυάζεται ή αντιπαραβάλλεται με ένα ή περισσότερα χρώματα.

Σε αυτή την σειρά, περιπλανιέμαι στην ευρύτερη περιοχή της Καρδίτσας και αποτυπώνω το νυχτερινό τοπίο με μια συγκεκριμένη ιδέα. Να θέσω "τον τόπο" σε ένα νέο πλαίσιο ανάγνωσης, μακριά από το κοινότοπο, με την βοήθεια τριών χρωμάτων, που στιγμάτισαν την ιστορία του κόσμου, με διαφορετικό τρόπο το καθένα και άφησαν το δικό τους αποτύπωμα στην καταγραφή της φωτογραφικής εικόνας.

Ποιους προβληματισμούς παράγουν οι χρωματικοί συνδυασμοί; Αυτό είναι ένα από τα ερωτήματα που προσπαθώ να θέσω μέσα από αυτή την σειρά. Σε μια παράξενη διαδρομή, η οποία ξεφεύγει από τον φωτογραφικό ρεαλισμό και ακροβατεί στο φανταστικό, καταλείπει στους θεατές την δυνατότητα της επανοσηματοδότησής του «τόπου», ανάλογα με το πολιτιστικό πλαίσιο, μέσα από το οποίο αναγιγνώσκεται.

Γιώργος Στεργιόπουλος

Γιώργος Στεργιόπουλος

Γιώργος Στεργιόπουλος

Μινιατούρες

Όλγα Χατζηδάκη

Επιβλέπων Καθηγητής:
Παναγιώτης Βαρδόπουλος,
Λέκτορας

Στην πτυχιακή μου εργασία θα αναφερθώ στην τέχνη της φωτογραφίας, και την σχέση της με την πραγματικότητα. Στη συνέχεια, θα αναλύσω όσο το δυνατόν εκτενέστερα, την έννοια της «μινιατούρας», αναφορικά με τη κλίμακα, τη κατασκευή και την ιστορία της. Οι φωτογραφίες μινιατούρων θεωρώ ότι είναι εικονικές φωτογραφίες. Ανάλογα με την τοποθέτηση τους στο φωτογραφικό κάδρο και την απόσταση του φωτογραφικού φακού από εκείνες, πλησιάζουν, λιγότερο ή περισσότερο στην πραγματικότητα.

Οι μινιατούρες φωτογραφήθηκαν στον εκάστοτε περιβάλλοντα χώρο, αλλά πως φαίνονται στον θεατή ανάλογα το μέγεθος τους; Στόχος αυτής της φωτογραφικής δουλειάς είναι η παρομοίωση των μινιατούρων και των σκηνικών, με την καθημερινή ζωή και την ρουτίνα, αν θέλετε, των ανθρώπων.

Όλγα Χατζηδάκη

Όλγα Χατζηδάκη

Αυτοπορταίτο στην περίοδο του κοινωνικού περιορισμού

Άννα Μαρία Σωτηροπούλου

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Ηώ Πάσχου

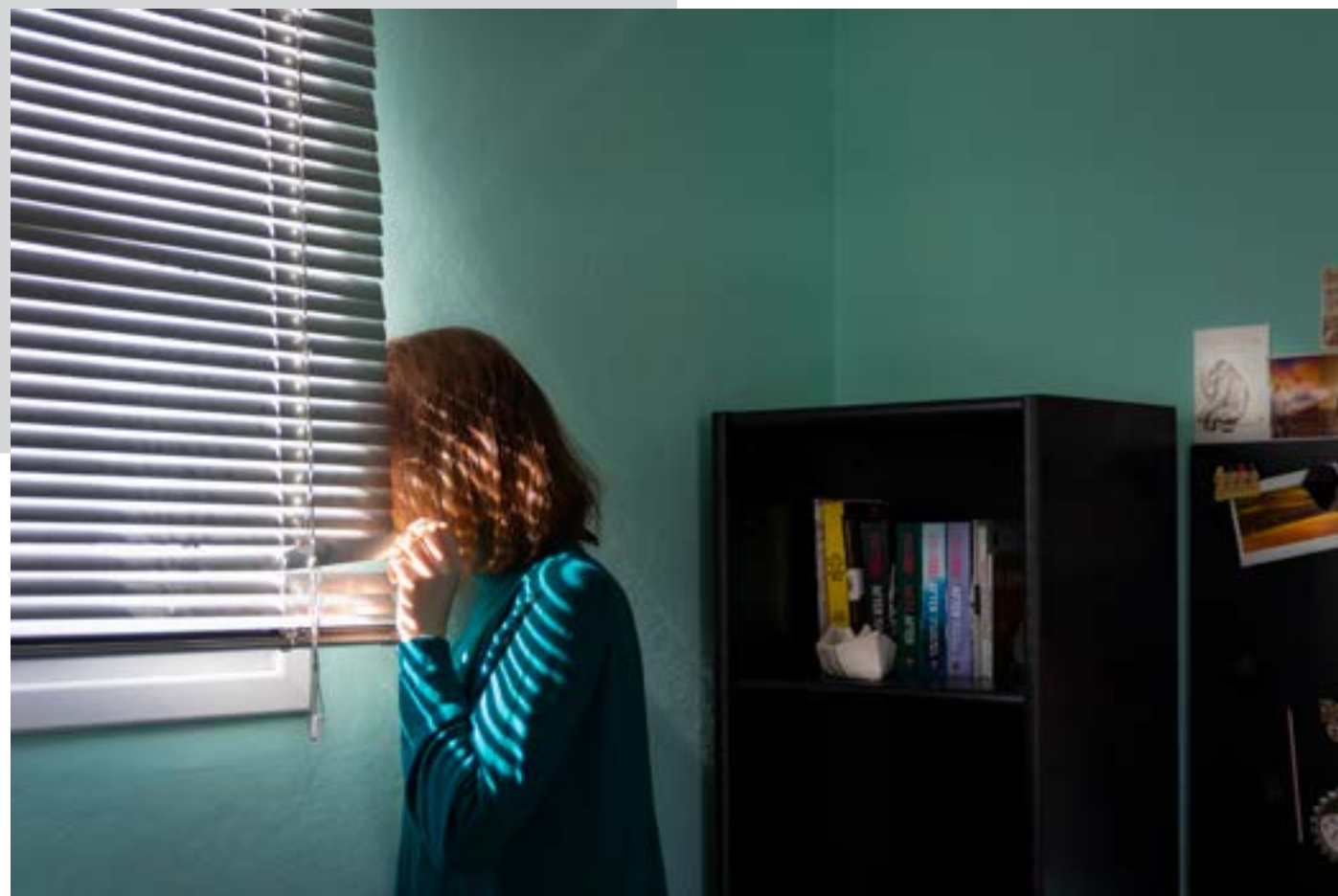
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Η εκπόνηση της παρούσας πτυχιακής εργασίας συνέπεσε χρονικά με την δύσκολη κοινωνική περίοδο που διανύουμε από τον Μάρτιο του 2020, με την έξαρση της πανδημίας Covid-19. Η επιβολή lockdown και ο κατ' οίκων περιορισμός, αποτέλεσαν την αφορμή ενασχόλησής μου με το αυτοπορταίτο, δηλαδή την τοποθέτηση του εαυτού ως αντικείμενο φωτογράφισης και παρατήρησης. Πρόκειται για ένα είδος φωτογραφικού ημερολογίου στην Αθήνα του 2020, κατά την διάρκεια του κοινωνικού περιορισμού, στο οποίο μέσα από την σκηνοθεσία και την σταδιακή μετάβαση από σκοτεινές και μονόχρωμες λήψεις σε πιο έγχρωμες και φωτεινές συγκροτείται μια προσωπική αφήγηση.

Το στοιχείο της σκηνοθεσίας είναι εμφανές σε αυτή την ενότητα, με σκοπό να αναπαραστήσω φωτογραφικά καταστάσεις εμπνευσμένες από απλές, ασήμαντες στιγμές της καθημερινότητας, κατά τις οποίες το άτομο βιώνει μια "εσωτερική αναζήτηση". Στις εικόνες αυτές δεν υπάρχει δράση, ούτε κάποια κίνηση. Πρόκειται για ένα σύνολο φωτογραφιών, στο οποίο περιγράφεται η ζωή σε "αναμονή", σαν ο χρόνος να έχει σταματήσει.

Ο χώρος απεικονίζεται με μια μινιμαλιστική προσέγγιση, καθώς απέφυγα να συμπεριλάβω στο κάδρο μου πολλά χρηστικά ή προσωπικά αντικείμενα, με σκοπό να δημιουργήσω ένα άχρονο και μη προσωποποιημένο περιβάλλον, απαλλαγμένο από στοιχεία που παραπέμπουν στην σύγχρονη ζωή. Το στοιχείο αυτό σε συνδυασμό με την μερική ή πλήρη απόκρυψη του προσώπου, αποσκοπεί στην έλλειψη μιας προφανούς ανάγνωσης της φωτογραφίας, προσκαλώντας τον θεατή να αποδώσει εκείνος την δική του ερμηνεία σε κάθε εικόνα.

Στόχος λοιπόν, είναι η παρουσίαση μιας σύγχρονης προσέγγισης του φωτογραφικού αυτοπορταίτου, επηρεασμένη από τα έργα γυναικών φωτογράφων του 21ου αιώνα, όπως η Brooke Didonato, Elina Brotherus και Anni Leppälä, με βάση τα χαρακτηριστικά που αναλύει κατά την ταξινόμηση των σύγχρονων φωτογραφικών έργων, η βρετανίδα επιμελήτρια Charlotte Cotton στο βιβλίο της: "Η Φωτογραφία ως Σύγχρονη Τέχνη" (The Photography as Contemporary Art, 2004)

Άννα Μαρία Σωτηροπούλου

Άννα Μαρία Σωτηροπούλου

Μετασοβιετική Γεωργία

Χριστίνα Κουγιουμτζίδου

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Μιλώντας για την ιστορία μιας χώρας, μιλάμε τελικά για την ιστορία όλου του κόσμου, καθώς η ολότητα είναι το πλαίσιο εντός του οποίου συμβαίνει μία απόσχιση, και αίφνης εμφανίζεται ένας χώρος. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτού του χώρου, εντοπίζονται πρωτίστως στη συλλογική αποδοχή ταυτότητας, από μεριάς των πληθυσμών που ζουν σε αυτόν το χώρο, η οποία δεν είναι άλλη από αυτό που ομολογείται ως «εθνική συνείδηση». Η συνείδηση αυτή συγκροτείται από πλήθος άλλων κοινών παραδοχών, πολιτισμικών, γλωσσικών, θρησκευτικών. Πάντα σε σχέση με το «άλλο», ο ρόλος του οποίου κρίνεται κομβικός, σε όλη αυτή τη διαδικασία εντοπισμού και αποδοχής, έως ότου χώρος, ταυτότητα και άτομα μοιάσουν αδιαίρετα. Είναι δε τέτοιος ο βαθμός πραγμάτωσης και αφομοίωσης αυτής της συνείδησης, που ακολουθεί τα άτομα όπου κι αν βρίσκονται· εμπεριέχει και εμπεριέχεται σε αυτά. Στην παρούσα εργασία η ιστορία αφορά τη Γεωργία, την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Ωστόσο το ερώτημα δεν είναι ποια είναι η ιστορία της Γεωργίας αλλά το πότε η Γεωργία; Ποια στιγμή η Γεωργία είναι η Γεωργία; Πότε είναι η ιστορία της; Επί Ρωμαίων; Επί Μογγόλων; Επί Περσών; Επί Οθωμανών; Επί Ρώσων; Επί Σοβιετικών; Ή μήπως τώρα, στο «μετά» όλων αυτών; Και πώς αυτό το «μετά», η ενδιάμεση κατάσταση, μπορεί να ορθοποδήσει υπό το βάρος αυτής της ταυτότητας, η οποία, σμιλεμένη κάτω από αιώνες υποτέλειας, καταγράφεται από την ιστορική αφήγηση. Η ιστορία ως αδιαμφισβήτητη καταγραφή των γεγονότων, προστάζει: «Μην αποστρέφεις το βλέμμα, αυτή είναι η μνήμη σου, αυτή είναι η ταυτότητά σου»

Η φωτογραφική σειρά «Μετασοβιετική Γεωργία», εστιάζει σε αυτούς που βρέθηκαν εν παρενθέσει, έξω απ' την ιστορική αφήγηση. Σε αυτούς που ήρεμοι και συμφιλιωμένοι ισορροπούν στο ενδιάμεσο διάστημα, χωρίς να εγκαταλείπουν την αναζήτηση του αναλλοίωτου, αυτού που κρατώντας όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά, επαναθέτουν και πιστοποιούν το θέμα της ταυτότητας.

Χριστίνα Κουγιουμτσίδου

Χριστίνα Κουγιουμτσίδου

Fatigue

Μαρία Κότσιφα

Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Γουδής
Λέκτορας

Ο όρος fatigue (κόπωση) χρησιμοποιείται για να περιγράψει την εξάντληση, σωματική και ψυχική, ως αποτέλεσμα ψυχικών αλλά και σωματικών διαταραχών. Η εργασία αυτή δημιουργήθηκε με αφορμή μια διάγνωση που ήρθες στη ζωή μου το 2019. Είναι ένα ημερολόγιο που σκοπό είχε την καταγραφή και παρατήρηση του εαυτού με τα νέα δεδομένα της διάγνωσης. Μέσα από τις εικόνες, επιχειρώ να καταγράψω την σωματική και ψυχική κόπωση (fatigue) ως απόρροια του Ψυχικού πένθους που συνήθως ακολουθεί μια δύσκολη συνειδητοποίηση .

Μαρία Κότσιφα

Μαρία Κότσιφα

Η γυναικεία αναπαράσταση στη φωτογραφία και οι επιρροές της από τη ζωγραφική

Μαρία Παναγιώτα Γιαννακάκη, Fleming June

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Η παρούσα μελέτη αποτελεί μια κριτική προσέγγιση της γυναικείας απεικόνισης, αποτελώντας παράλληλα μια επισκόπηση των εννοιολογικών ζητημάτων που προκύπτουν από την αποτύπωση αυτής της απεικόνισης στα έργα τέχνης, από τα μέσα του 19ου αιώνα. Ειδικότερα, από την γέννηση της Ακαδημαϊκής ζωγραφικής στην Ευρώπη, την ίδρυση της ομάδας των Προραφαηλιτών ζωγράφων (1848), μέχρι και τη σύγχρονη εποχή. Ακόμη, προτείνει μία νέα αναπαραστα-τική πρόταση, παραθέτοντας μία σειρά από δώδεκα αυτοπροσωπογραφίες, στοχεύο-ντας σε μία νέα αντιμετώπιση της γυναικείας φιγούρας. Τέλος, επιχειρεί να παραθέσει απαντήσεις, σε ερωτήματα που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο μέσω της τέχνης, οι καλλιτέχνες έ-χουν τη δυνατότητα να εκφράσουν σκέψεις, συναισθήματα και προβληματισμούς.

Flora

Heart of snow

The Odyssey

BETRAYAL

Δάφνη Δίγκα

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Ζωή Ξανθοπούλου

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Το θέμα της πτυχιακής αυτής, είναι η αφήγηση μιας ερωτικής ιστορίας μέσα από μια σειρά φωτογραφικών εικόνων με κινηματογραφική αισθητική. Οι φωτογραφίες αυτές αποτελούν επιλεγμένα filmstills των σημαντικότερων στιγμών μιας υποθετικής ταινίας με τίτλο "betrayal".

Η ιστορία εκτυλίσσεται στη δεκαετία του '50. Ένας άντρας μπαίνει ανάμεσα σε δύο γυναίκες, τις οποίες δένει μία παλιά και δυνατή φιλία. Όταν η σχέση του μαθαίνει για το δεσμό του με την καλύτερή της φίλη, κάτω από το βάρος της αποκάλυψης και της προδοσίας, θα οπλίσει τα χέρια της και θα οδηγηθεί στο έγκλημα. Ή μήπως στην αυτοκτονία;

Οι εικόνες ως προς τον τρόπο στησίματος των μοντέλων, τις σκηνικές και ενδυματολογικές επιλογές, παραπέμπουν στην αισθητική των ταινιών film noir της δεκαετίας του 50. Είναι εικόνες ασπρόμαυρες, με χαμηλό φωτισμό και έντονες αντιθέσεις. Σκοπός είναι, οι στατικές εικόνες να επικοινωνήσουν την ιστορία της ταινίας στον θεατή χωρίς να είναι αναγκαία η ύπαρξη λόγου και κινούμενης εικόνας.

Δάφνη Δίγκα

Δάφνη Δίγκα

Τα δυτικά

Ιωάννης Αντωνόπουλος

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Στο πλαίσιο της εργασίας εξετάζεται η περιοχή των δυτικών προαστίων της Αθήνας, με επίκεντρο τους δήμους Ιλίου, Πετρούπολεως, Περιστερίου, Αγίων Αναργύρων-Καματερού. Συγκεκριμένα διερευνάται η σχέση των κατοίκων της περιοχής με το τοπίο της, ως αποτέλεσμα μιας διαδικασίας υπό διαρκή διαμόρφωση. Εργαλείο σε αυτήν την προσπάθεια ανάγνωσης της πόλης είναι η περιπλάνηση ως τρόπος μελέτης. Περιπατώντας σε μέρη όπου ο περαστικός ρίχνει φευγαλέες ματιές, ο προσεκτικός παρατηρητής ανακαλύπτει γειτονιές με τις συνήθειες τους, μουσικές γωνιές και πλατείες όπου η νεολαία της περιοχής περνάει τον ελεύθερο χρόνο της. Αρχίζει να ανακαλύπτει πώς το αστικό τοπίο επιδρά στις επιλογές και την προσωπικότητα του ατόμου, αλλά και το αντίστροφο, πώς οι εμπειρίες και οι ανάγκες του ατόμου προβάλλονται στο χώρο, τον καθορίζουν και τον φορτίζουν με νοήματα.

Τα δυτικά προάστια εντάσσονται στις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας ενώ παράλληλα αποτελούν και το πιο πυκνοκατοικημένο τμήμα της, καταλαμβάνοντας σημαντικό ποσοστό της βιομηχανικής ζώνης. Μετά από τη συστηματική φωτογράφιση στην περιοχή τα τελευταία χρόνια, μου δημιουργήθηκαν διάφορα ερωτήματα που τίθενται μέσω της εργασίας. Γιατί οι κάτοικοι διαχωρίζονται σύμφωνα με την κοινωνική τους τάξη διαμορφώνοντας κλειστές κοινότητες; Πώς επιλέγουν πού να κατοικήσουν και ποιοι είναι οι περιορισμοί στις επιλογές τους; Ποιες είναι οι διαδικασίες που ευθύνονται για αυτό τον διαχωρισμό; Οι "μη-προνομιούχοι" θα είναι συγκεντρωμένοι πάντα στα ίδια σημεία; Ή οι αστικές αναπλάσεις και η αναζήτηση νέων τόπων για επένδυση, συντελούν σε μια ανατίμηση των αξιών γης των παραπάνω περιοχών, εκδιώκοντας για άλλη μια φορά όσους δεν ταιριάζουν στη νέα εικόνα ανάπτυξης;

The Dump is on Fire

Αλεξάνδρα Γεωργίου, Παρασκευή Κυπραίου

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Η παρούσα πτυχιακή εργασία με τίτλο The Dump is on Fire ασχολείται με την έρευνα και την φωτογραφική καταγραφή της εγκατάστασης της χωματερής Άνω Λιοσίων-Φυλής και παρουσιάζεται υπό την μορφή φωτογραφικού βιβλίου το οποίο αποτελείται από εικόνες τραβηγμένες μέσα και γύρω από την εγκατάσταση της χωματερής.

Αλεξάνδρα Γεωργίου, Παρασκευή Κυπραίου

Αλεξάνδρα Γεωργίου, Παρασκευή Κυπραίου

Strutting around

Μανώλης Ντουροπολάκης Φίσερ

Επιβλέπων Καθηγητής:
Βασίλης Κάντας
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Η ενότητα εικόνων Struttingaround υιοθετεί το ρητορικό σχήμα της αλληγορίας, συσχετίζοντας την κυριολεκτική όψη ενός τόπου, με χαρακτηριστικά και ανησυχίες της προσωπικότητας του δημιουργού. Απεικονίζει το φυσικό τοπίο του όρους Αιγάλεω στην Αθήνα και το αστικό του περιβάλλον, για να τροφοδοτήσει αυτές τις εικόνες με ένα διπλό αποτύπωμα: τη μαρτυρία των επιλεγμένων ευρημάτων ενός ταξιδιού, μαζί με την ψυχοσύνθεση και τις καθημερινές σκέψεις του φωτογράφου.

Το φυσικό τοπίο αντιπροσωπεύει την αγριότητα και την ομορφιά, όμως το ίδιο θα μπορούσε να αναφέρεται και σε μια ανθρώπινη φιγούρα. Το όρος Αιγάλεω είναι μια περιοχή που προστατεύεται από συρματοπλέγματα για να μην εισέρχεται ή εξέρχεται οτιδήποτε άγριο από αυτό το μέρος. Η νοηματική γειτνίαση αυτής της φραγής με πτυχές της καθημερινότητας του φωτογράφου αναδεικνύεται μέσω αντικειμένων -όπως απομεινάρια, μεταχειρισμένα παιχνίδια, ένα παραμελημένο όχημα, ένα παρατημένο βιβλίο- δημιουργώντας μια υποψία περιπέτειας, μια δοκιμή ορίων. Αυτές οι κάπως ζοφερές ιστορίες, διαδραματίζονται απομονωμένες από τον υπόλοιπο κόσμο.

In quest of DIY holy grails

Ελισάβετ Δερβένη

Επιβλέπων Καθηγητής:
Βασίλης Κάντας
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Το οδοιπορικό στα ξωκλήσια της Σκιάθου πραγματοποιείται με σκοπό να κατανοηθούν οι λόγοι για τους οποίους οι θρησκευτικοί αυτοί χώροι αποτελούν ζωντανό κομμάτι του τόπου. Η φωτογραφική αυτή ενότητα στοχεύει στην καταγραφή της οικειοποίησης των εξωκκλησιών του νησιού, όπως αυτή εμφανίζεται μέσα από αντικείμενα προσφοράς που έχουν αφήσει οι επισκέπτες τους. Τα αντικείμενα που φωτογραφίζονται δεν έχουν αμιγώς ορθόδοξα χαρακτηριστικά. Αντίθετα, είναι γεμάτα από προσωπικές επιλογές αισθητικής, ιδιοσυγκρασίας, πεποίθησης, ενώ κάποια άλλα αποτελούν ακόμα και παγανιστικά σύμβολα. Μέσω αυτής της μελέτης περίπτωσης, φαίνεται πως η θρησκευτική πίστη αιωρείται μεταξύ δογματικών κανόνων και μιας προσωπικής πρακτικής.

Ελισάβετ Δερβένη

Ελισάβετ Δερβένη

Ένα από ημερολόγιο

Αντώνης Ποντίκης

Η πτυχιακή μου εργασία αποτελεί μια προσωπική διερεύνηση πάνω στην αναλογική υπόσταση της φωτογραφίας μέσω της δημιουργίας του φωτογραφικού λευκώματος: «ένα από ημερολόγιο». Μελέτησα την τεχνολογική εξέλιξη στην ιστορία της φωτογραφίας, και σε σχέση με τους όρους «βαθμός απεικόνισης» και «πλαίσιο ανάγνωσης», επιχείρησα να εμβαθύνω στην έννοια της αφήγησης στην φωτογραφία. Επιπροσθέτως, μέσα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αναλογικής φωτογραφίας, διερεύνησα την σχέση της με την πραγματικότητα, ενώ παράλληλα προσπάθησα να απαντήσω στο ερώτημα, αν η φωτογραφία ψεύδεται. Μέσα από τα λευκώματα «The Lines of My Hand» (1972) του Robert Frank, «Iowa» (2017) της Nancy Rexroth και «Ημερολόγιο» (2004) του Στράτου Καλαφάτη, τα οποία αποτέλεσαν έμπνευση για εμένα, διερεύνησα τα αίτια που οδήγησαν στο «ένα από ημερολόγιο».

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Ηώ Πάσχου

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Αντώνης Ποντίκης

Αντώνης Ποντίκης

Αντώνης Ποντίκης

Now I let you go

Ευαγγελία Αγγελιάκη

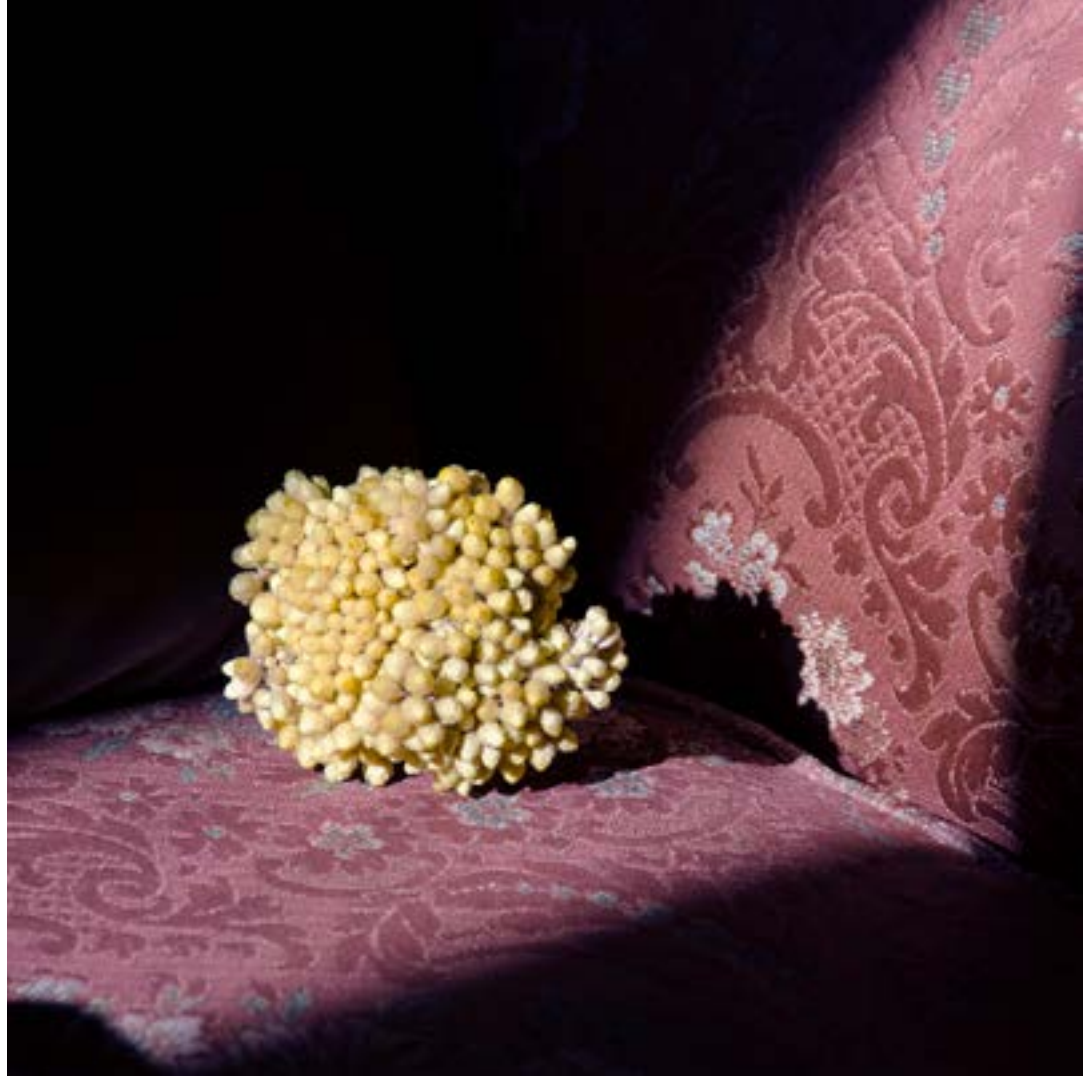
Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Γουδής
Λέκτορας

Το Now I Let You Go είναι ένα φωτογραφικό λεύκωμα, ένα οπτικό ημερολόγιο το οποίο συνοδεύεται από κείμενα. Για την κατανόηση του τί είναι ένα φωτογραφικό λεύκωμα, και πιο συγκεκριμένα ποια είναι η σημασία του σήμερα, πραγματοποιήθηκε ιστορική έρευνα καθώς και εκτενής αναφορά στο έργο των Martin Parr και Gerry Badger. Στη συνέχεια ακολουθούν θεωρίες και απόψεις για τη διαλλακτική σχέση κειμένου και εικόνας, αφενός γιατί αυτά είναι τα κύρια συστατικά ενός φωτογραφικού λευκώματος και αφετέρου γιατί και τα δύο είναι πρωταρχικοί παράγοντες της επικοινωνίας και της έκφρασης. Προκειμένου να γίνει περισσότερο κατανοητό το θέμα, παρατίθενται και αναλύονται παραδείγματα από αντίστοιχες εργασίες φωτογράφων και στο τέλος ακολουθεί η παρουσίαση της εργασίας.

Χρώματα, φωτάκια, μυρωδιές, αγκαλιές.

Ιστορίες απ'τα παλιά, εκπλήξεις, πρόσωπα αγαπημένα,
ένα φιλί.

Θυμάμαι τα αλμυρά καλοκαίρια. Με το που τελείωνε το σχολείο και μέχρι να ανοίξει πάλι, ξυπνούσαμε και κοιμόμασταν στη θάλασσα. Τον μπαμπά μου να ψήνει για όλη την παρέα.

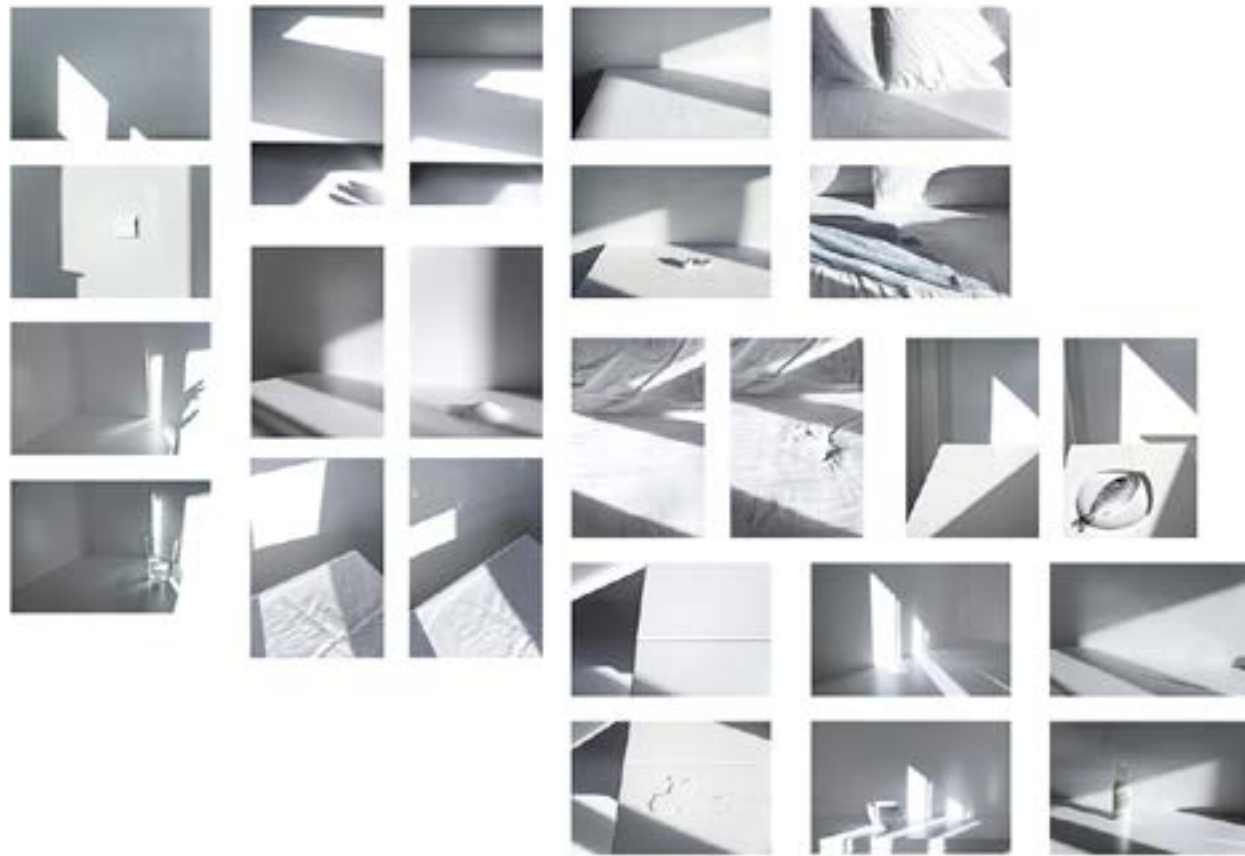
Τα γλέντια που άρχιζαν νωρίς και τελείωναν την επομένη.

Το γέλιο της μαμάς μου όταν έβρισκε τον αδελφό μου μούσκεμα ανάμεσα στα νερά και τα χρώματα.

Συνθέσεις

Μαρία Μαγδαληνού

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Στο πλαίσιο της εργασίας "Compositions", θα διερευνηθεί η αφηγηματική διάσταση που αποδίδει η παράθεση φωτογραφιών, καθώς και τα νοήματα που προκύπτουν από αυτή. Εξετάζεται αρχικά η σχέση της φωτογραφίας με την πραγματικότητα, η σύνταξη των φωτογραφιών και ο ρόλος του θεατή κατά την ανάγνωσή τους. Επίσης αναλύεται σύντομα το πώς ο θεατής προσλαμβάνει αυτό που βλέπει, σε σχέση με την κουλτούρα και την εικαστική του παιδία. Στη συνέχεια γίνεται εκτενής αναφορά στις σκηνοθετημένες φωτογραφίες, οι οποίες ως ένα βαθμό εξασφαλίζουν την ανάγνωση που επιθυμεί ο δημιουργός, και ειδικότερα στο είδος της σκηνοθετημένης αφηγηματικής φωτογραφίας.

Παρουσιάζεται αναλυτικά και με παραδείγματα, ο τρόπος με τον οποίο τα «συν-κείμενα», –φωτογραφίες και κείμενα– διαμορφώνουν το νόημα μιας σειράς εικόνων που χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: την παράθεση κειμένων και την παράθεση φωτογραφιών. Η φωτογραφική σειρά "Dípticos" του Rafael Navarro αποτελεί την πλησιέστερη, όσον αφορά την δομή της, παράθεση εικόνων, με αυτή της σειράς "Compositions". Αναφορικά με την προσωπική εμπειρία φωτογράφισης της δημιουργού, συμπεραίνεται πως η σειρά δημιουργεί ένα συνεχή διάλογο ανάμεσα στις εικόνες και το θεατή καθώς καταλαμβάνει έναν ιδιαίτερο χώρο ανάμεσα στο ρεαλιστικό και το σουρεαλιστικό.

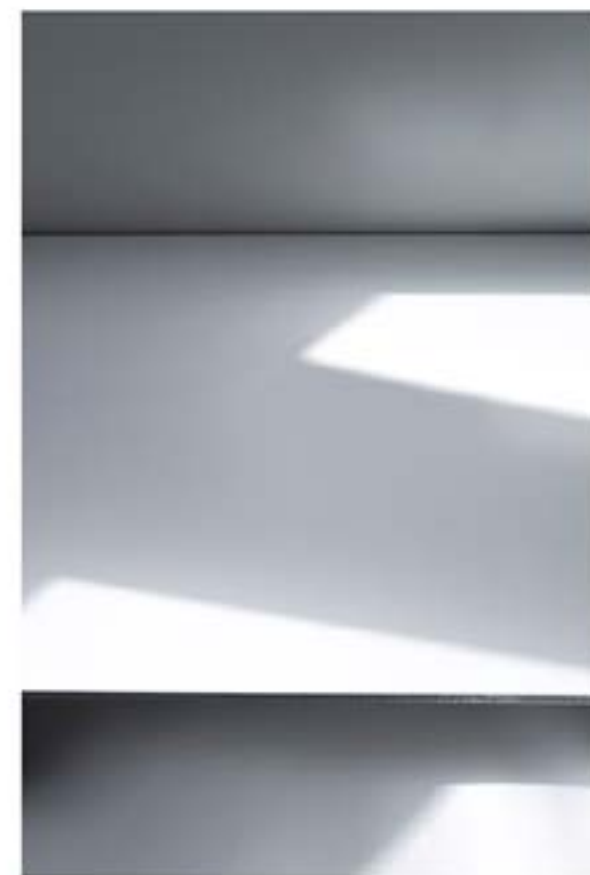
COMPOSITION 9

COMPOSITION 10

COMPOSITION 20

COMPOSITION 2

COMPOSITION 12

Αρχιτεκτονικές προσεγγίσεις του κέντρου της Αθήνας

Αριστοτέλους

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Ηώ Πάσχου

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Γεώργιος Καζίας

Η περιπλάνηση σε υποβαθμισμένες και κακόφημες περιοχές του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας, έφερε στην επιφάνεια εικόνες πολύ γνώριμες σε σχέση με την συνηθισμένη εικόνα της πόλης και συνάμα πολύ χαρακτηριστικές και διαφορετικές, σε συνάρτηση με την αισθητική και την γενικότερη αίσθηση του χώρου. Κτίρια, κλίμακες, χρώματα και δρόμοι, κοινοί και συνηθισμένοι στην όψη, ενώ ταυτόχρονα σε μεγάλο βαθμό ανεξερεύνητοι και δυσπρόσιτοι.

Σε μία προσπάθεια επαναδιατύπωσης και προσέγγισης μίας αθέατης πλευράς του κέντρου, πραγματοποιήθηκε αρχιτεκτονική φωτογράφιση σε επιλεγμένα κτίρια σε συγκεκριμένα σημεία του αστικού ιστού και έπειτα διερευνήθηκε η σημασία τους μέσα σε αυτόν. Το φωτογραφικό υλικό υλοποιήθηκε μεταξύ του διαστήματος Απριλίου - Ιουλίου 2019 και έπειτα έγινε το ψηφιακό μοντάζ με σκοπό την δημιουργία μίας εικόνας για κάθε κτίριο. Στον ρόλο του πλάνητα και οριοθετώντας τις περιοχές ενδιαφέροντος μόνο κατά προσέγγιση, σε πρώτο στάδιο, έγινε γρήγορα σαφής η σημασία και η αισθητική των εικόνων και επαγωγικά το αντικείμενο αυτής της εργασίας.

Ο ρυθμός των γεγονότων δεν επιτρέπει πάντα στο σύγχρονο παρατηρητή να σταθεί και να αφουγκραστεί το αστικό περιβάλλον και την σημασία του. Με αυτές τις αρχιτεκτονικές εικόνες γίνεται μια προσπάθεια ανάδειξης κτιρίων και χώρων που βρίσκονται μακριά από τις εικόνες των εμπορικών και τουριστικών επιταγών. Οι γωνίες του κέντρου της Αθήνας, τα σύγχρονα και νεοκλασικά κτίρια, αφηγούνται ιστορίες μιας πόλης που διαρκώς εξελίσσεται, διαρκώς μετουσιώνει και επαναπροσδιορίζει την ταυτότητα της, με μία βασική σταθερά: την αδιάλειπτη παρουσία και σημασία των αντιθέσεων στον πυρήνα της. Ο σύγχρονος περιπατητής σπανίως έχει το χρόνο και τη διάθεση να σταθεί και να παρατηρήσει το περιβάλλοντα χώρο. Αυτό γίνεται ακόμα πιο έντονο στις περιοχές αυτές που έχουν επιλεγθεί για την συγκεκριμένη εργασία.

Λένορμαν

Μεταξουργείο

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

2

Αδιάκριτα βλέμματα

Μαρία Περδίου

Υπεύθυνος Καθηγητής:

Πάρις Πετρίδης

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Ανοιξη 2021

Οι φοιτήτριες(-ες) ανταποκρίθηκαν στις απαιτήσεις του εργαστηρίου με ποικίλους ειδολογικούς και επιτελεστικούς τρόπους.

Τοπιογραφία

Η χαλάρωση των περιοριστικών μέτρων ευνόησε τη μετακίνηση τους στο δημόσιο χώρο.

Ως κλασσικοί περιπατητές (flaneur) ανιχνεύουν τα ιδιοκτησιακά όρια σε ημιαστικές-ημιαγορτικές περιοχές (Κότσι, ΒΑ Αττική) ή την ασυνάρτητη πολεοδομία στο κλεινόν άστυ (Κουτρούλης, Αμπελόκηποι). Ως πανοπτικοί χειριστές του χώρου (drone) εντοπίζουν πισίνες ως σημάδια πολυτέλειας ή εγκατάλειψης (Σκαλτσή, λεκανοπέδιο).

Νεκρές φύσεις

Αντιθέτως, η Αποστόλου δεν ψάχνει τα τοπία στο δημόσιο χώρο, τα κατασκευάζει στο σπίτι της. Πρόκειται για φουτουριστικά μικροτοπία, βγαλμένα από ταινία επιστημονικής φαντασίας, ενώ η Περδίου καταπιάνεται με την απεικόνιση καθημερινών χρηστικών αντικειμένων μέσα από εικαστική μεταμόρφωση που χαρίζει, όχι χωρίς κόπο, η camera obscura.

Performance

Τέλος, δείγματα (αυτο)σκηνοθεσίας δε λείπουν: άλλοτε στο μεταίχμιο της ασφαλούς ιδιωτικότητας και της δημόσιας απροσωπίας (Περδίου) και άλλοτε “χορογραφώντας” την ανάγκη μας για επαφή (Σβόλη).

Μαρία Περδίου

Μαρία Περδίου

Μικρές νεκρές φύσεις

Μαρία Περδίου

Μαρία Περδίου

Foggy Land

Διαμάντω Αποστόλου

Διαμάντω Αποστόλου

Περιφράξεις

Δρόμος προς τα μέσα

Λάμπρος Κότσι

Η κουρτίνα

Κουρεμένος θάμνος

Παλέτα

Προστασία

Αμπελόκηποι

Ζώης Κουτρούλης

Πνοή και άπνοια

Άντιλο 1

Κωνσταντίνα Σβόλη

Άντιλο 3

Άνθος 6

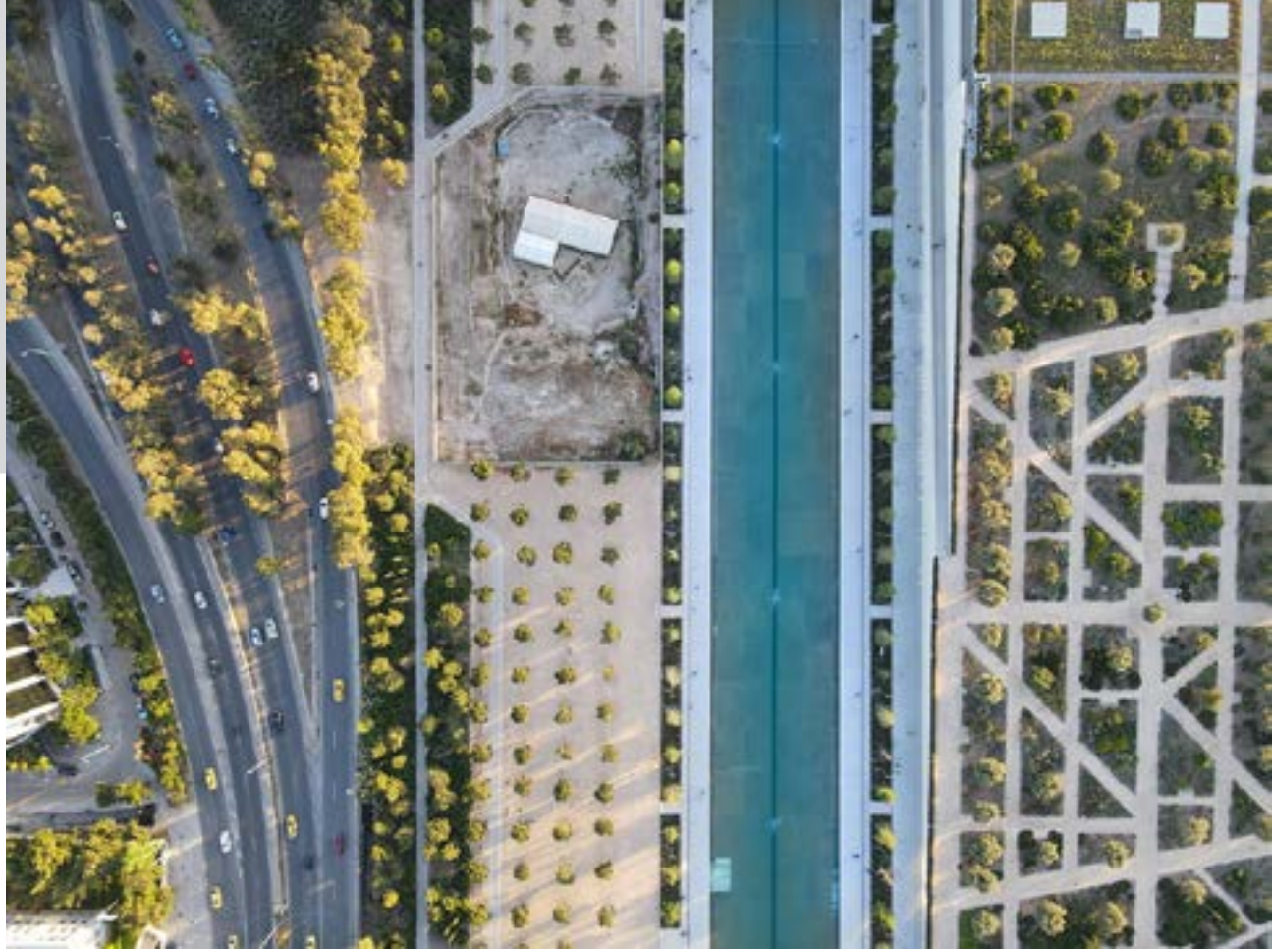

Άνθος 8

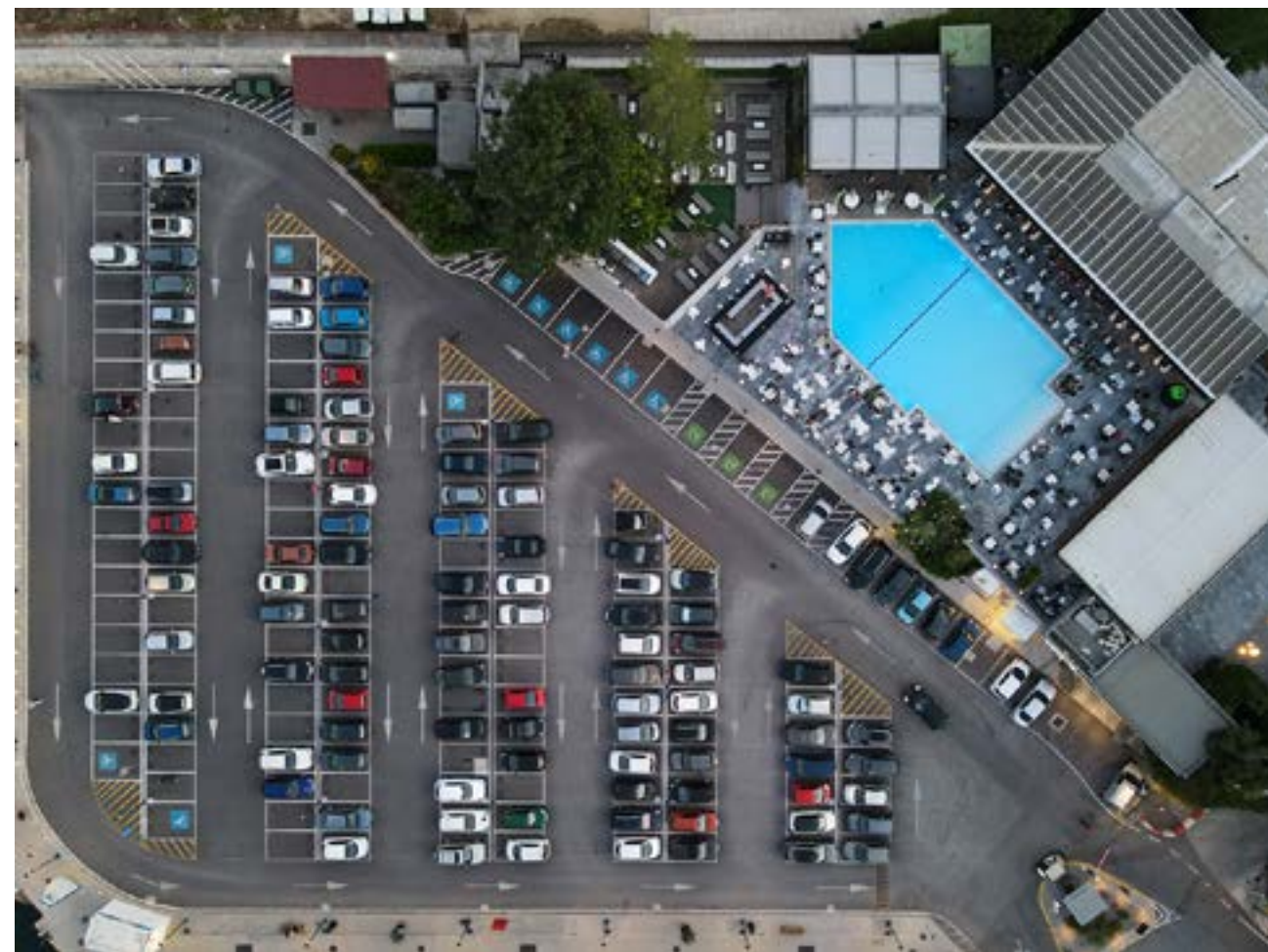
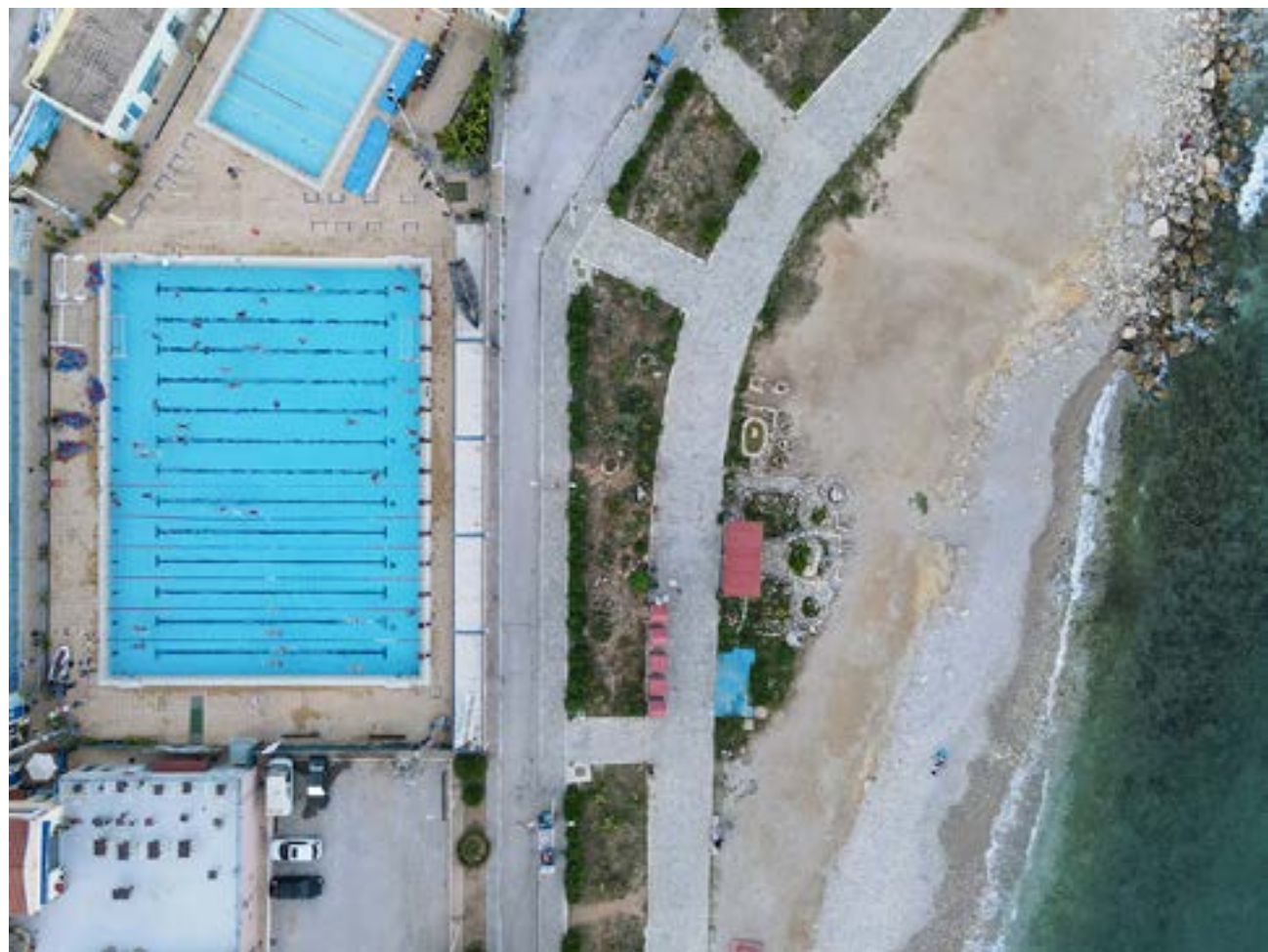
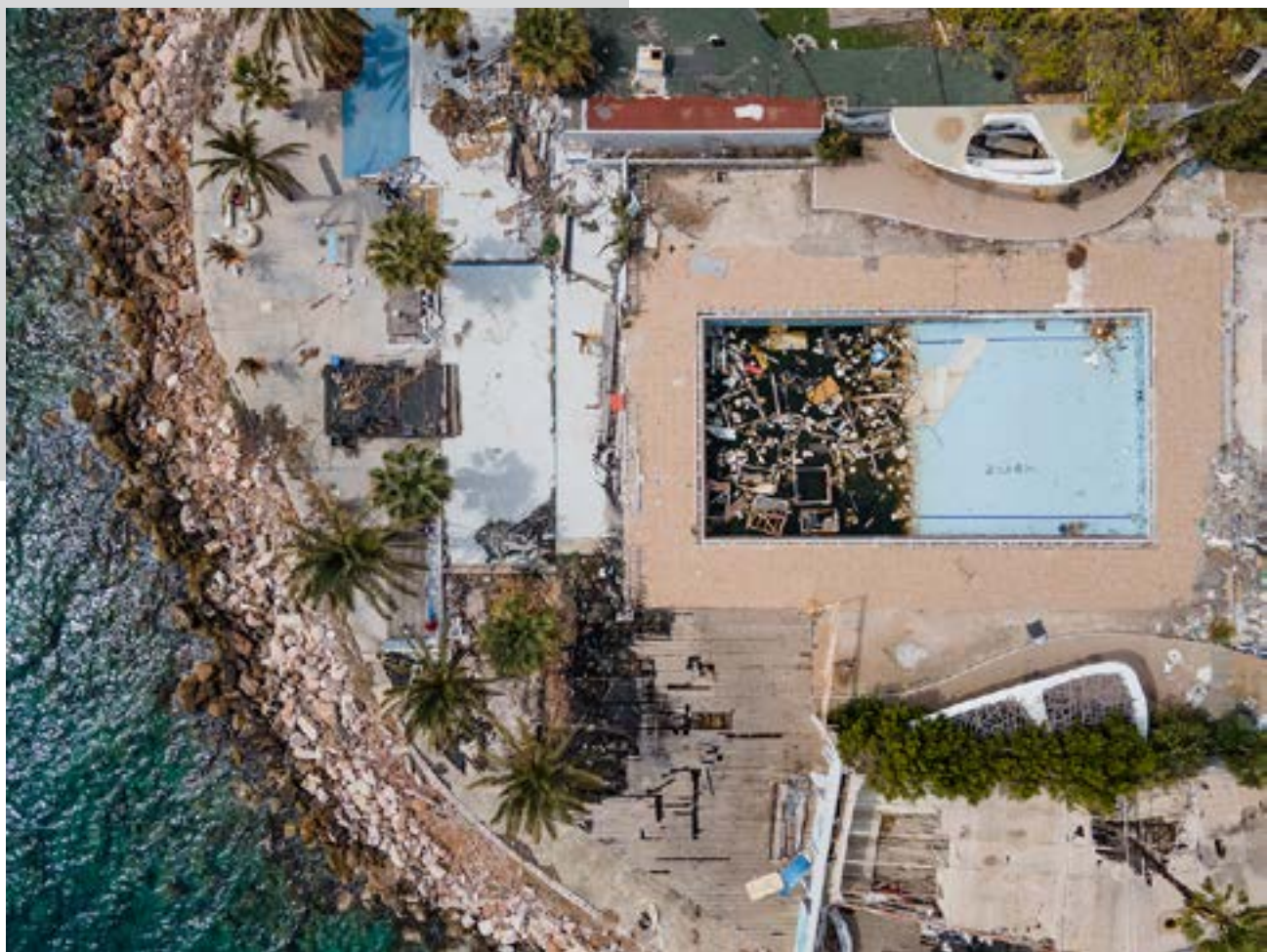
Άνθος 11

Πολυτέλεια ή εγκατάλειψη

Λιάνα Σκαλτσιή

Λιάνα Σκαλτσή

3

ΑΙΣΘΗΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Κυριακή Λικουρέση

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:

Ηώ Πάσχου

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Στόχος του εργαστηρίου του συγκεκριμένου μαθήματος είναι η ανάπτυξη σκηνοθετικών πρακτικών (ιδέα, υλοποίηση, τεχνικές επιλογές, παρουσίαση) με την βοήθεια του πειραματισμού με διάφορες οπτικές (μεικτός φωτισμός), υλικά (διαφορετικά είδη εκτύπωσης της εικόνας) ή φωτογραφικές μηχανές (π.χ pinhole, Polaroid, πλαστικές μηχανές μιας χρήσης).

Η έρευνα και η μελέτη των αισθητικών θεωριών για τη φωτογραφία οδηγούν στην ανάπτυξη μιας φωτογραφικής ενότητας που ενσωματώνει τις πρακτικές αυτές.

Κυριακή Λυκουρέση

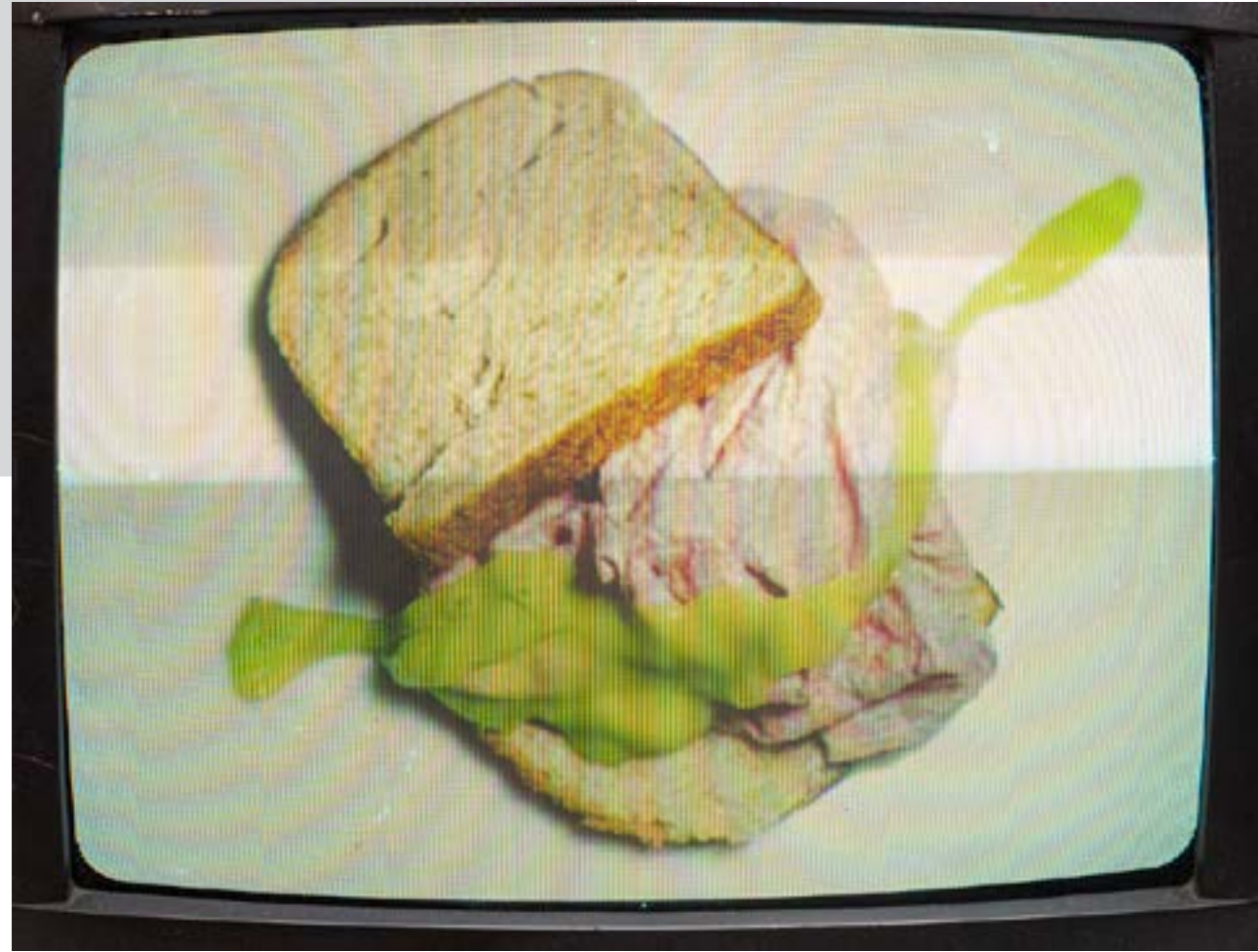
Σταυριάννα Μπιτσάνη

Μιλτιάδης Μπεγνής

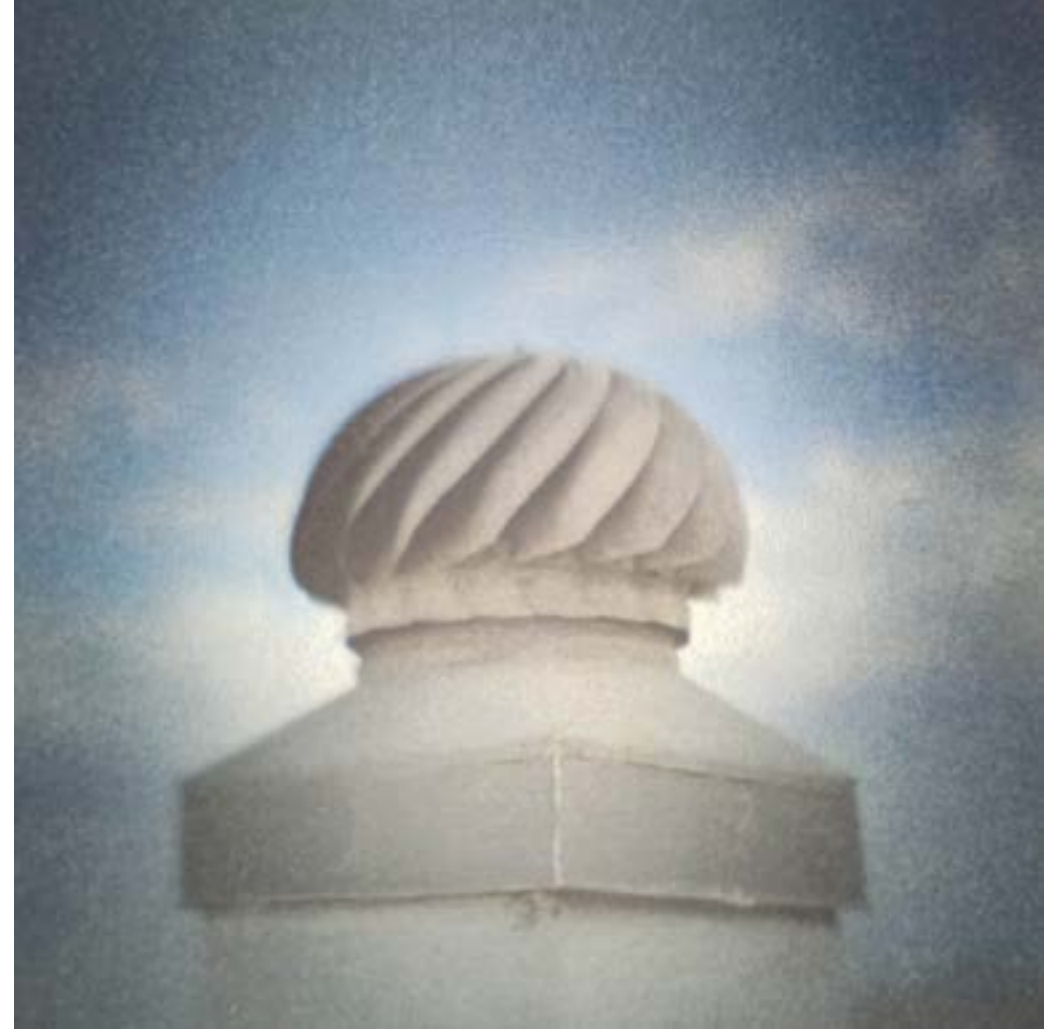
Μιλτιάδης Μπεγνής

Χρήστος Προβιάς

Χρήστος Προβιάς

4

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΩΣ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Victor Boyi

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:

Ευαγγελία Κατσαΐτη, Λέκτορας

Βασίλης Κάντας, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Αυτό είναι ένα μάθημα στο οποίο εξερευνούμε γενικότερα την εικόνα σε σχέση με την δυνατότητα της φωτογραφίας παραδόξως να αποτυπώνει μία αναπαραστατική αλήθεια ή και να ευνοεί την πλάνη μιας ερμηνευτικής αφήγησης της πραγματικότητας. Η κυρίαρχη θεματική πίσω από τη φωτογράφιση ήταν η έννοια του χώρου και του χρόνου όπως και αυτή επηρεάστηκε από τις συνθήκες του δεύτερου lockdown και το Covid 19.

Οι ιδιόμορφες καινούργιες συνήθειες της κοινωνικής απομόνωσης, η παρουσία και η απουσία ανθρώπων, οι μοναχικές στιγμές, η λαχτάρα της κοινωνικής εγγύτητας να δηλώνονται οπτικά με διαφορετικούς τρόπους αλλά κυρίως μέσα από το δίπολο τυφλότητα-αποκάλυψη σε αρκετές από τις σειρές. Η ενδιαφέρουσα οπτική αυτή παίζει με τα όρια του ντοκιμαντέρ και της αφήγησης μιας πραγματικότητας που ερμηνεύεται φωτογραφικά αρχικά από τα μάτια του φωτογράφου στη λήψη και αργότερα από το θεατή στην πρόσληψη του μηνύματος.

Αλέξιος Αλεξίου

Αθανασιος Αμύγδαλης

Γεωργία Ανδριοπούλου

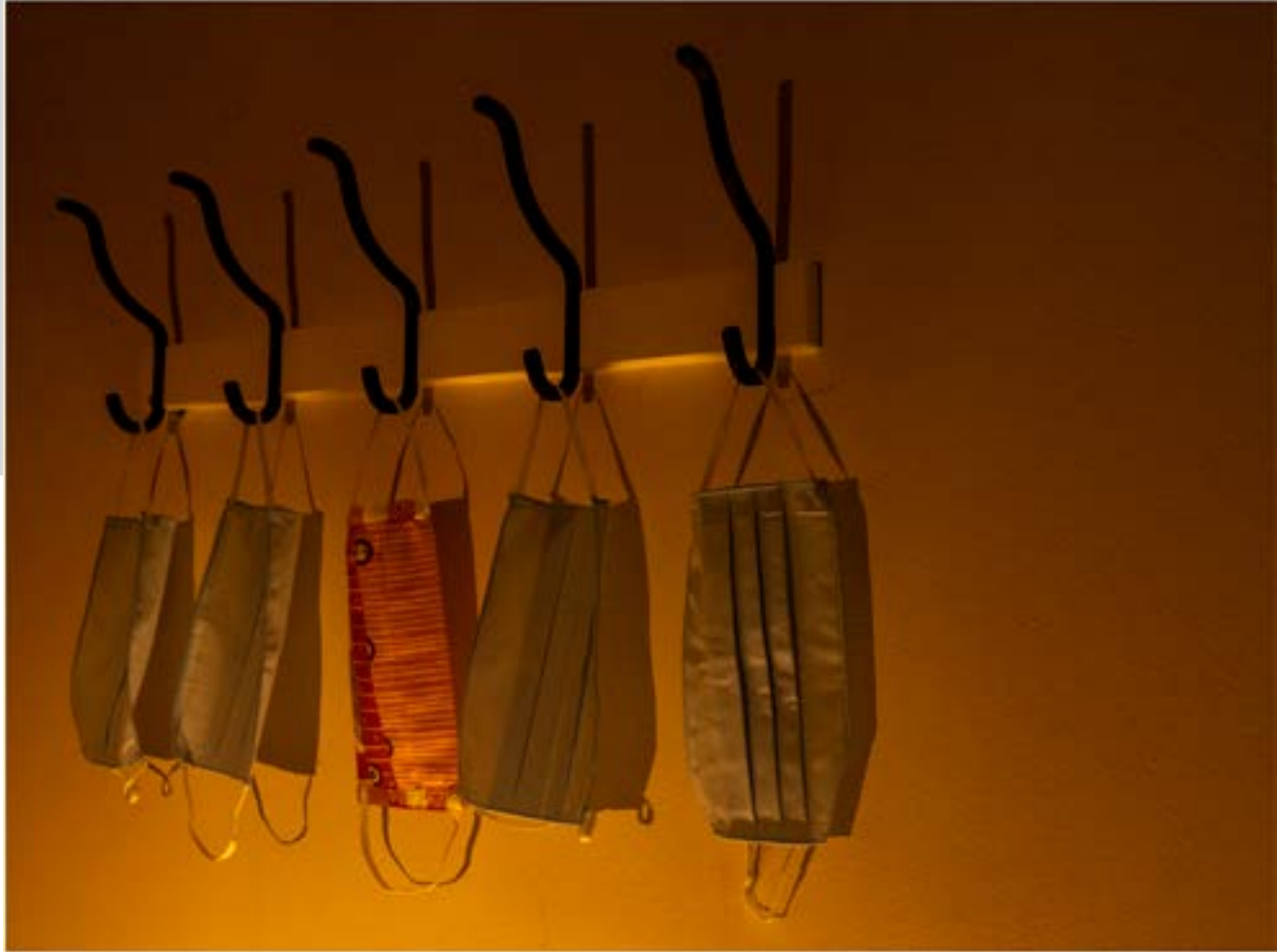
Κυριακή Γιάνναρη

Αντιμετωπίζοντας την νέα πραγματικότητα

Θωμάς Λάππας

Μέχρι πρότινος η εμφάνιση μιας πανδημίας κατατασσόταν στην σφαίρα του φανταστικού, της λογοτεχνίας, του κινηματογράφου. Στην νέα αυτή «πραγματικότητα» της πανδημίας του covid19, οι μάσκες προστασίας αποτελούν το νέο υποχρεωτικό αξεσουάρ της κοινωνικής ζωής. Οι κοινωνικές ελευθερίες, πηγαίνουν περίπατο μαζί με τους αθλούμενους. Ο ήχος της ζωντανής μουσικής, καθίσταται «ατομική ευθύνη» του καθενός. Τα ταξίδια και οι μετακινήσεις, λαμβάνουν χώρα μόνο στα όνειρα, σαν απαγορευμένος καρπός. Ως αποτέλεσμα, το «πραγματικόν» αλλάζει για όλους, κάνοντας μας συνάμα πρωταγωνιστές μιας ταινίας επιστημονικής φαντασίας.

Θωμάς Λάππας

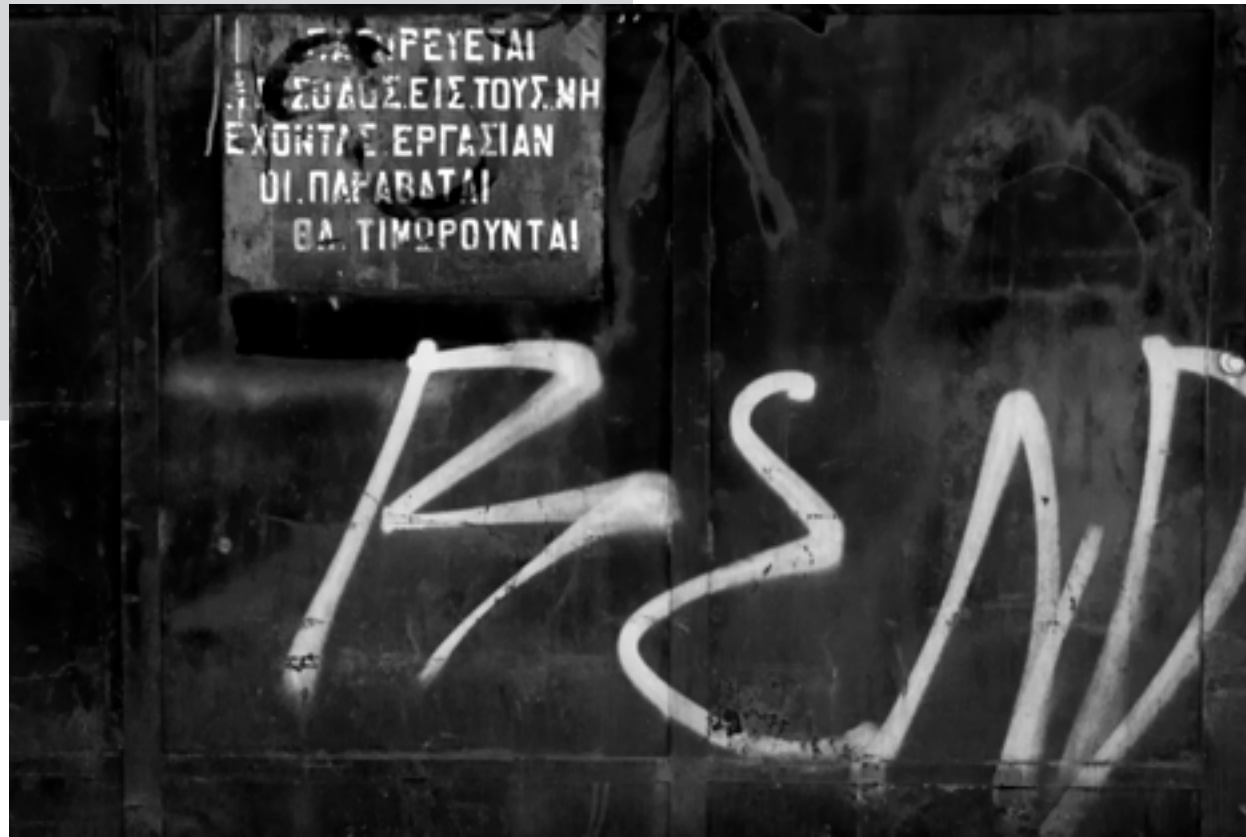

Θωμάς Λάππας

Προσοχή στα τρέινα

Ίων Ευθυμίου

Συνήθως, η φράση «Προσοχή στα τρέινα» εμφανίζεται γραμμένη σε πινακίδες γύρω από σταθμούς, διαβάσεις και άλλους σιδηροδρομικούς χώρους, δίχως οι περαστικοί να τους δίνουν ιδιαίτερη σημασία. Για τους εργάτες του σιδηροδρομικού εργοστασίου του Βόλου, όπου έγιναν αυτές οι εικόνες, η φράση αυτή αποτελεί καθημερινότητα. Βοηθητικές πινακίδες βρίσκονται στα τμήματα επισκευών και κατασκευών ή κοντά στα επικίνδυνα μηχανήματα- εξαρτήματα.

Άλλες πινακίδες έχουν τοποθετηθεί για την αποθάρρυνση εισόδου ασχέτων και τρίτων προς αποφυγή ατυχημάτων, άλλες ως προειδοποιήσεις για τις ύλες και τα μηχανήματα, άλλες ως υποδομές παροχής βοήθειας σε περίπτωση ατυχήματος, καθώς δεν λείπουν και οι προειδοποιήσεις σε θέματα υγιεινής. Οι επισημάνσεις εδώ προκαλούν ευσυνειδησία, υπενθυμίζοντας στους εργάτες την ύπαρξη διαφόρων κινδύνων με στόχο τις ασφαλείς συνθήκες εργασίας.

Ίων Ευθυμίου

Ίων Ευθυμίου

Re-action

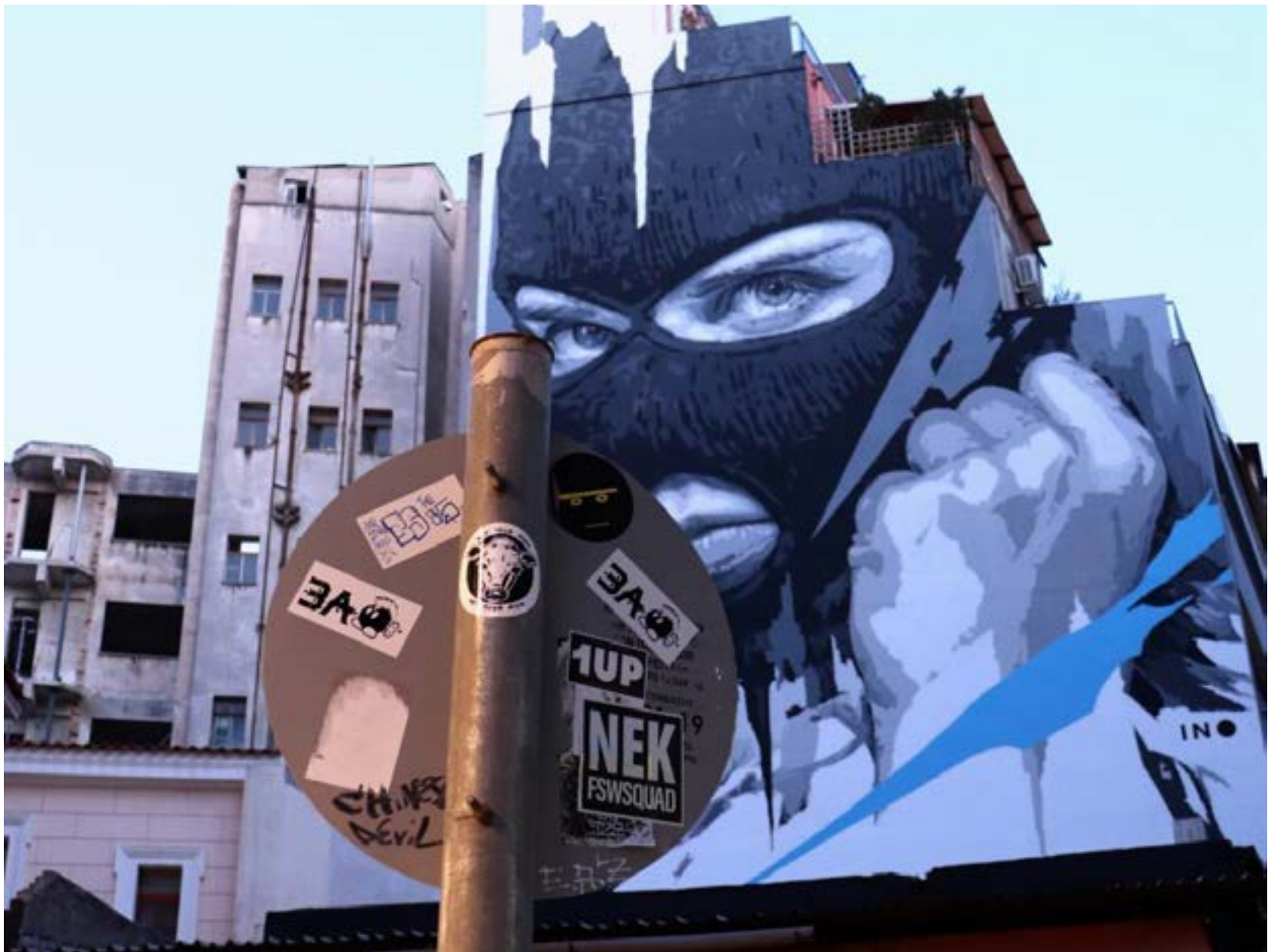

Nissan Maria

Για τους περισσότερους πολίτες άλλων κρατών η Αθήνα συνδέεται με αναγνωρίσιμα στερεότυπα όπως αρχαιολογικούς χώρους, γαλάζια θάλασσα, συρτάκι. Ούσα το λίκνο της Φιλοσοφίας και της Δημοκρατίας, φαντάζει λογικό επακόλουθο 2000 χρόνια αργότερα, να αναδύεται η ανθρώπινη ανάγκη της αμφισβήτησης.

Οι δρόμοι της πόλης μεταδίδουν πλέον ενδείξεις της αστυνομικής βαρβαρότητας, της αναρχίας, της νοσταλγίας ή του μυστικού θαυμασμού των σοσιαλιστικών ιδανικών, των ισχυρά αντιφασιστικών και φεμινιστικών πιστεύω, της αντίστασης στο θολό τοπίο που αναδύεται μέσα από την έλευση πανδημικών περιορισμών. Η πόλη μοιάζει να απομακρύνεται από τον χαρακτήρα μιας ισχυρής Δημοκρατίας, πολιτισμού και ολόπλευρης ανθρώπινης ανάπτυξης, δίνοντας την σκυτάλη σε μια πόλη όπου κυριαρχεί η υποκοουλτούρα, και τα graffiti, ως ένδειξη μιας εκτεταμένης αντίδρασης.

Επτά ζωές

Μυρτώ Κισσάντα

Η ενότητα εικόνων "Επτά Ζωές" εξετάζει το πώς τα ζώα της πόλης αντιλαμβάνονται το αστικό περιβάλλον. Στην πλειονότητα αυτών των φωτογραφιών η πόλη εμφανίζεται ως ένα μέρος αφιλόξενο, επικίνδυνο και ξένο. Οι τιμεντένιες επιφάνειες και τα κτίρια δεν είναι το φυσικό περιβάλλον αυτών των πλασμάτων, αλλά αυτό που δημιούργησαν οι άνθρωποι για τους ίδιους. Τα ζώα μοιάζουν με αδιάφορους στο βλέμμα περαστικούς ή αντικείμενα διακόσμησης.

Το αποτέλεσμα είναι να διαταράσσεται η προκαθορισμένη ροή της ζωής τους και να πρέπει να προσαρμοστούν σε δεδομένα που δεν ταιριάζουν στη φύση τους. Έτσι, τα καιρικά φαινόμενα, οι κρυμμένοι κίνδυνοι που προέρχονται από ανθρώπινες δραστηριότητες, η αδυναμία εύρεσης τροφής, η καταπίεση των φυσικών ενστίκτων τους, οι θόρυβοι και η ρύπανση που παράγεται στην καθημερινότητα, κάνουν την επιβίωση τους στις ανθρώπινες πόλεις να μοιάζει με ένα δύσκολο στοίχημα. Επτά ζωές λοιπόν, ίσως να μην είναι τελικά αρκετές.

Μυρτώ Κιτσάντα

Μυρτώ Κιτσάντα

Ελένη Γεωργιάδη

Υπεύθυνος Καθηγητής:

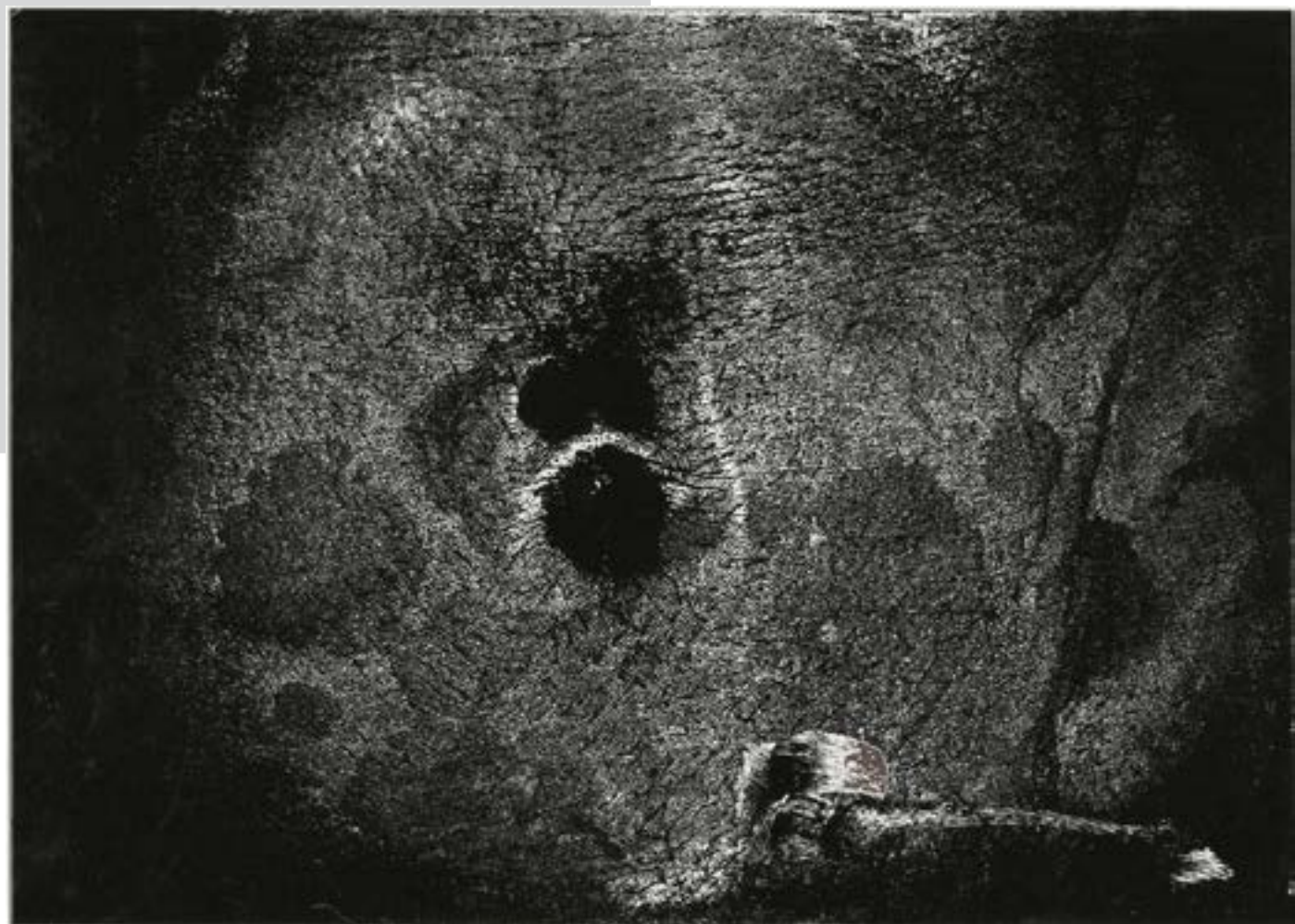
Πάυλος Σατόγλου, Ακαδημαϊκός Υπότροφος
Δήμητρης Μαστοράκος, Υποψήφιος Διδάκτορας

Στο εργαστήριο των Ειδικών Τεχνικών Αναλογικής Φωτογραφίας παρουσιάζονται εναλλακτικές τεχνικές, με τις οποίες οι φοιτητές καλούνται να πειραματιστούν και να δημιουργήσουν είτε μεμονωμένα φωτογραφικά έργα, είτε φωτογραφικές σειρές. Η κυανοτυπία, η ανθοτυπία, η εκτύπωση χλωροφύλλης, οι αυτοσχέδιες φωτογραφικές μηχανές, η καφενόλη κ.α. αποτελούν εργαλεία φωτογραφικής δημιουργίας, με διακριτά χαρακτηριστικά, τα οποία μπορούν να μεγεθύνουν την αξία ενός φωτογραφικού έργου, προσδίδοντάς του μία ανάγνωση διαφορετική από αυτή που οι κυρίαρχες μορφές φωτογραφίας (ψηφιακή και φιλμ) μπορούν να δώσουν.

Στις εργασίες που παρουσιάστηκαν στο μάθημα, πρέπει να επισημανθεί ο επιτελεστικός χαρακτήρας τους, μιας και υπάρχει σε όλες, μια ιδέα και μια πρόθεση υλοποίησης αυτής της ιδέας, μέσα από την οργάνωση του υλικού, σε όλα τα στάδια από την παραγωγή έως και την παρουσίαση.

Πολλές αξιόλογες εργασίες δημιουργήθηκαν, είτε ως φωτογραφικές σειρές, είτε ως μεμονωμένα έργα. Ενδεικτικά, ακολουθούν φωτογραφικές σειρές από τις τεχνικές που απασχόλησαν το εργαστήριο και στη συνέχεια μεμονωμένα έργα, οργανωμένα σε τρεις θεματικές ενότητες, που φάνηκε να ενδιαφέρουν περισσότερο τους φοιτητές. Τέλος, παρουσιάζεται μία εργασία, η οποία εξερευνά τις δυνατότητες αξιοποίησης εναλλακτικών φωτογραφικών τεχνικών και σε άλλες τέχνες, στην προκειμένη περίπτωση στο εικαστικό βίντεο.

Η Ελένη Γεωργιάδη, δημιουργεί φωτογραφίες χωρίς φωτογραφική μηχανή, έχοντας βάλει λιπαρή ουσία σε μέρη σώματος, στα οποία φέρνει σε επαφή φωτογραφικό χαρτί. Ακολουθεί η διαδικασία εμφάνισης με χρήση καφενόλης κατά την οποία δημιουργείται η εικόνα. Ο τρόπος αυτός δημιουργίας εικόνων παραπέμπει στην φωτογραφική ενότητα «Frottograms», του Fontcuberta, ο οποίος έφερε σε επαφή το αρνητικό με το αντικείμενο το οποίο είχε φωτογραφίσει, μέχρι αυτό να χαραχθεί, με το τελικό αποτέλεσμα να απεικονίζει εκτός της οπτικής και την φυσική παρουσία του αντικειμένου.

Ελένη Γεωργιάδη

Cyanolumen- Scents and flavors

Ελίζα Ελεονώρα Φραγγελάκη

Η Ελίζα Φραγγελάκη στο project της «Cyanolumen- Scents and flavors», με αφετηρία την τεχνική της Κυανοτυπίας και πειραματιζόμενη σε διαφοροποιήσεις της, υπερβαίνει μια απλή καταγραφική παρουσίαση και παράθεση φυτών με επιστημονικό τρόπο, όπως είχε κάνει η Anna Atkins και πειραματίζεται στην cameraless photography, όπως κάνει η Susan Derges, συνδέοντας τις εικόνες της με την ανάκληση μνημονικών ιχνών και σωματοποιημένων αισθήσεων.

" Την άνοιξη στο Λίντο οι δρόμοι είναι γεμάτοι από άνθη γλυσίνας που ξεπροβάλλουν από τους φράχτες, εκατοντάδες άνθη γιασεμιού, μυρωδιά από αγιόκλημα κατακλύζει την ατμόσφαιρα. Όλοι οι φράχτες και οι κήποι των σπιτιών είναι «ζωντανοί». Οι γεύσεις των φρούτων ζωντανεύουν κι αυτές.

Αντί ενός φυτολογίου ή μιας φωτογραφικής αποτύπωσης, αυτή η σειρά προσπαθεί ν' αποτυπώσει την φευγαλέα αίσθηση των οσμών και των γεύσεων της άνοιξης στο Λίντο της Βενετίας.

Αν η μνήμη υποκινείται πιο εύκολα από την μυρωδιά, τότε μια φωτογραφική υπόμνηση της οσμής μπορεί να ξαναζωντανέψει τη μνήμη, ίσως πιο ισχυρά από μια παραδοσιακή φωτογραφική αποτύπωση.

Η τεχνική:

Σε φωτογραφικό χαρτί Ilford RC - Pearl, έγινε επίστρωση με χημικό διάλυμα κυανοτυπίας, σε φως ασφαλείας. Οργανώθηκε η σύνθεση σε φως ασφαλείας και προστέθηκαν διαφορετικά υλικά για την δημιουργία υφών: αφρός σαπουνιού, αλάτι, ξύδι, πλαστική μεμβράνη. Η έκθεση έγινε απευθείας σε φως ημέρας για 10-20 λεπτά. Οι εικόνες εμφανίστηκαν σε νερό (κάποιες μαζί με ξύδι) και ακολούθησε στερέωση.

Ελίζα Ελεονώρα Φραγγελάκη"

Ελίζα Ελεονώρα Φραγγελάκη

Δημήτρης Οικονόμου

Η εργασία του Δημήτρη Οικονόμου, μας παραπέμπει, εν μέρει, στη δουλειά του Γιώργου Δεπόλλα «Στην Παραλία», παρότι ο απεικονιζόμενος εδώ, μέσω της τεχνικής της Εκτύπωσης Χλωροφύλλης, παρουσιάζεται ως μια ατομική παρουσία, ένας «περιπλανώμενος» της παραλίας, σε αυτοαναφορικό διάλογο με τον εαυτό του.

Through the Looking-Glass

Ελένη Γεωργιάδη

Με χρήση αυτοσχέδιας φωτογραφικής μηχανής, η Ελένη Γεωργιάδη, στο project της «Through the Looking-glass», απεικονίζει μέρη του φυσικού περιβάλλοντος, κυρίως σε μαύρο φόντο, φωτισμένα έτσι ώστε να φαίνονται αυτόφωτα, προσιδιάζοντας στα νυχτερινά τοπία του Richard Misrach, με θέμα τη γλωρίδα της ερήμου.

"Ο τίτλος είναι δανεισμένος από το μυθιστόρημα «Through the Looking-Glass, and What Alice Found There» του Lewis Carroll (1871), συνέχεια του «Alice's Adventures in Wonderland» (1865). Η Άλις μπαίνει σε έναν φανταστικό κόσμο ανεβαίνοντας μέσα από έναν καθρέφτη, στον κόσμο που μπορεί να δει πέρα από αυτόν. Εκεί όλα είναι ανεστραμμένα σαν ανάκλαση, όπως και οι εικόνες που έχουν παραχθεί από μια αυτοσχέδια *camera obscura* που κατασκευάστηκε και χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο αυτής της εργασίας. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε και η μη χρήση διαφράγματος, προσδίδει μια αισθητική ονειρική στις εικόνες, που σε συνδυασμό με τη θεματολογία (φυσικά στοιχεία), παραπέμπουν σε έναν φανταστικό κόσμο".

Ελένη Γεωργιάδη

Γαλήνη

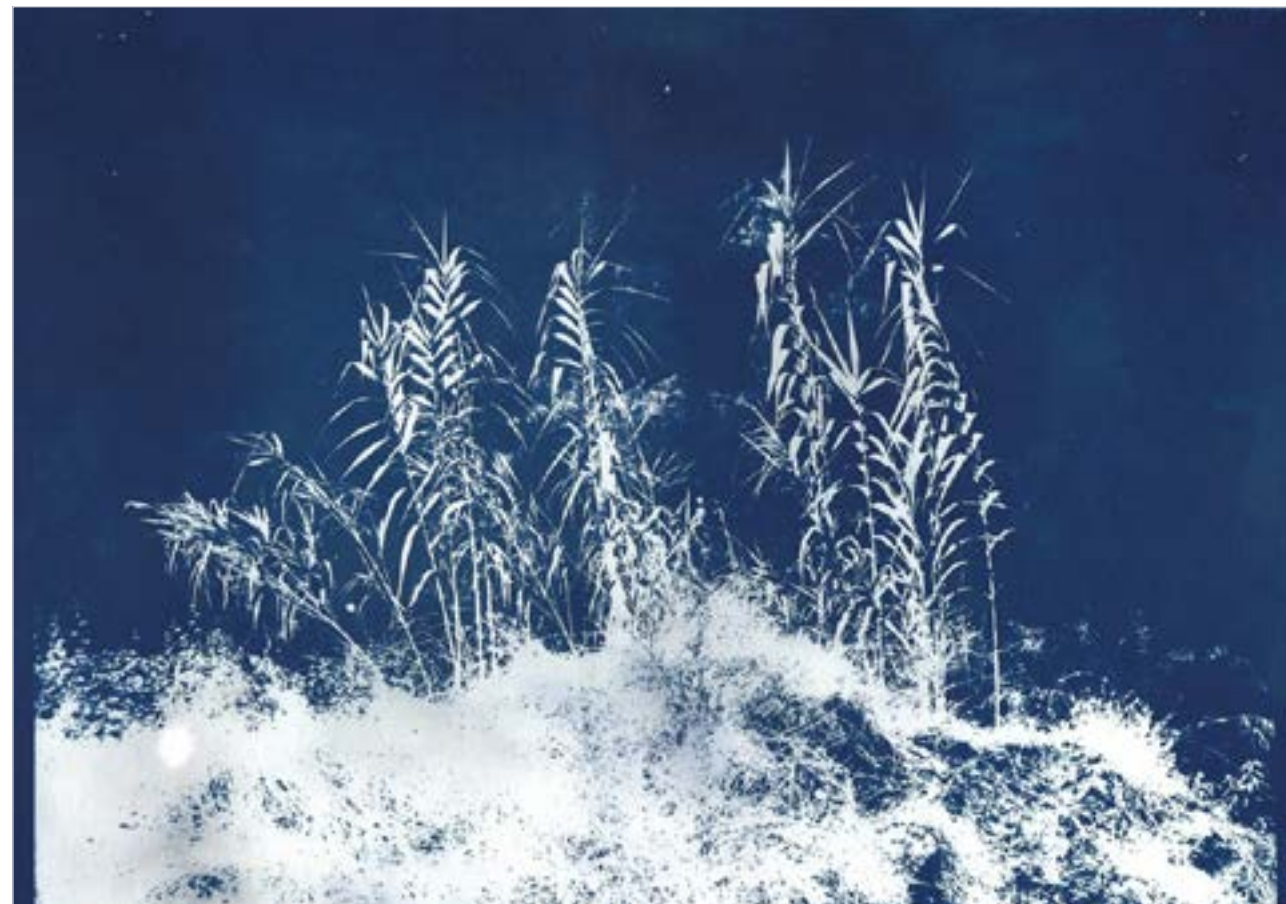

Αριάδνη Χριστοφορίδου

Η σειρά κινουμένων σχεδίων της Αριάδνης Χριστοφορίδου, με τίτλο «Γαλήνη», φαίνεται, μέσω μιας ελεύθερης περιπλάνησης στο χώρο, να αφηγείται μια ιστορία και παράλληλα να υποδηλώνει σχέσεις της ανθρώπινης παρουσίας και του φυσικού περιβάλλοντος, θυμίζοντας σε κάποιο βαθμό πλάνα από την πειραματική ταινία «A Study In Choreography For Camera», της Maya Deren.

Αριάδνη Χριστοφορίδου

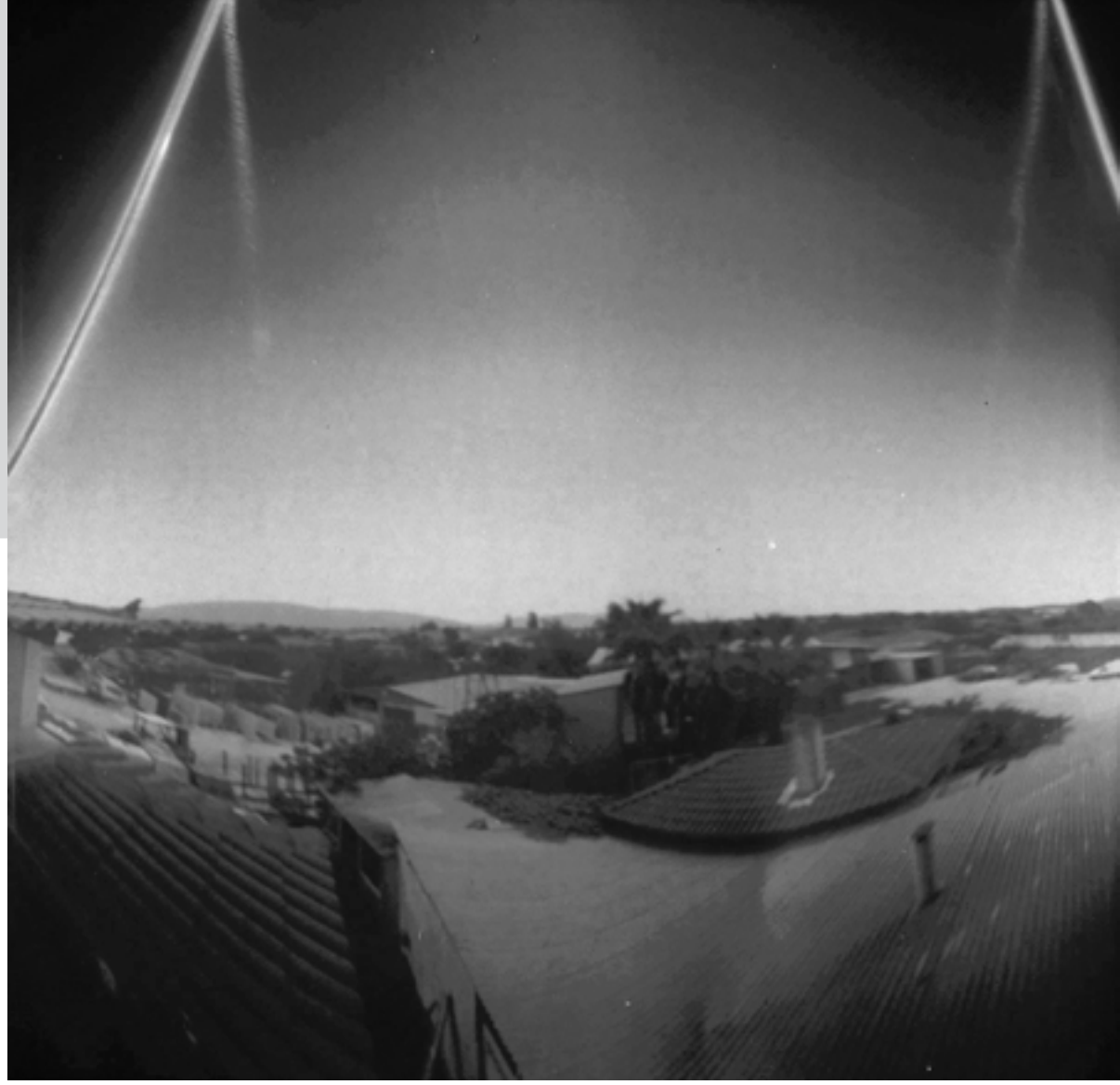

Οι ανθοτυπίες του Δημήτρη Καρτσαγκούλη, παρότι έχουν σημεία αναφοράς, όσον αφορά στην ανάδειξη της φόρμας των φυτών, με το έργο του Karl Blossfeldt, στοχεύουν κυρίως στην προβολή της οικείας σε μας εικόνας, των φυτών που μας περιβάλλουν στον χώρο μας. Ο τυπολογικός χαρακτήρας της απεικόνισης, δεν αναιρεί αυτή την αίσθηση του γνωστού και του αισθητικά όμορφου.

Στην εργασία της Ντένιας Γιατρά με λήψεις μέσω pinhole camera σε φωτογραφικό χαρτί, εμφανισμένο φυσικά (από την πολυήμερη έκθεση), επισημαίνεται η σχεδόν πανομοιότυπη τοποθέτηση της γραμμής του ορίζοντα στο ίδιο σημείο και ο ισομερής διαμοιρασμός του πάνω και του κάτω, πρακτική που έχουμε δει να υιοθετείται από φωτογράφους, όπως ο Γιώργος Γερόλυμπος στο project «Mare Liberum», αλλά και ο Στέλιος Καλαφάτης στο «Αρχιπέλαγος».

Κτίρια

Σοφία Δημητροπούλου

Η παρουσίαση των μεμονωμένων έργων, έχει οργανωθεί σε τρεις θεματικές ενότητες (κτίρια, πορτραίτα, φυτά), στις οποίες συνυπάρχουν διαφορετικές τεχνικές. Αυτό μας επιτρέπει μια συγκριτική προσέγγιση και μελέτη των τεχνικών αυτών, μέσα από την διαφορετικότητά τους, όσον αφορά την ύλη, τα μορφολογικά χαρακτηριστικά και την διαδικασία αποτύπωσης της εικόνας, η οποία μας αποκαλύπτει εναλλακτικούς τρόπους εικονοποίησης του ορατού.

Στις φωτογραφίες των Σοφίας Δημητροπούλου, Πολυξένης Πατσά και Χαράλαμπου Πανουτσόπουλου, με θέμα «κτίρια», οι λήψεις έχουν γίνει με φωτογραφική μηχανή rinhole. Εδώ παρατηρούμε ένα διάλογο μεταξύ αστικού και περιεστικού τοπίου, με εμφανείς αναφορές στο έργο του Ilan Wolff και ειδικότερα από το project του στη Γαλλία.

Χαράλαμπος Πανουτσόπουλος

Πολυξένη Πατσά

Πορτραίτα

Δημήτριος Θωμόπουλος

Στα «πορτραίτα», συνυπάρχουν η τεχνική της εκτύπωσης χλωροφύλλης και αυτή της κvanoτυπίας. Στις εκτυπώσεις χλωροφύλλης του Δημήτρη Θωμόπουλου και του Χαράλαμπου Πανουτσόπουλου, παρατηρούμε υφολογικές συγγένειες με το έργο της Raina Vlaskovska και έμμεσα με τα ασπρόμαυρα πορτραίτα του Thomas Ruff, καθώς και με το project “faces” της Sally Mann, ενώ το πορτραίτο με την τεχνική της κvanoτυπίας, της Δέσποινας Καραγιαννοπούλου, μας παραπέμπει στα «Πορτραίτα II» του Στέφανου Πάσχου, τα οποία παρότι έχουν γίνει με διαφορετικές τεχνικές, αναφέρονται στα «φαγιούμ» και στο μεταθανάτιο πορτραίτο, σε αυτό που έχει μετατοπιστεί στο μετά, στο επέκεινα.

Χαράλαμπος Πανουτσόπουλος

Δέσποινα Καραγιαννοπούλου

Φυτά

Lydia Loucica Malus

Στο τελευταίο θέμα με τον τίτλο «φυτά», παρουσιάζονται δύο φωτογραφίες της Lydia Malus και μια της Μαγδαληνής Βουδούρη. Οι λήψεις της Malus με την τεχνική της αυτοσχέδιας φωτογραφικής μηχανής, φτιαγμένης με απλά υλικά (ένα κουτί με έναν απλό μεγθυντικό φακό στη μια μεριά και μια οθόνη από ρυζόχαρτο στην άλλη), συνιστούν μια αναπαράσταση της αναπαράστασης, αναπαριστούν αυτό το οποίο απεικονίζεται στην πλάτη της αυτοσχέδιας αυτής κατασκευής. Με αυτό τον τρόπο, δημιουργείται μια ακόμη μεγαλύτερη απόσταση, απομάκρυνση από την ορατή πραγματικότητα και την υλικότητα που την συνοδεύει. Η αίσθηση του μη υλικού και του απόκοσμου, συγγενεύει με αυτήν που παρατηρούμε στο έργο τόσο του Michael Ackerman, όσο και του Michael Kenna.

Η φωτογραφία της Μαγδαληνής Βουδούρη, δημιουργημένη με την τεχνική της ανθοτυπίας, προσιδιάζει με έργα του Tim Boddy, ο οποίος χρησιμοποιεί την ίδια τεχνική για την δημιουργία των εικόνων του. Σε αυτή την τεχνική λόγω της άμεσης επαφής του αντικειμένου με την φωτοευαίσθητη επιφάνεια, προκύπτει μια ταύτιση του «ανάφορου» με την αναπαράστασή του.

Lydia Loucica Malus

Μαγδαληνή Βουδούρη

Video Art

Φωτεινή Τερζάρκη

Τέλος, η Φωτεινή Τερζάκη ακροβατώντας στα όρια μεταξύ των περιορισμών που τίθενται από το αντικείμενο του μαθήματος και την ελευθερία της καλλιτεχνικής δημιουργίας, αξιοποιεί την ίδια τεχνική με τις Γεωργιάδη και Malus, όχι για να φωτογραφήσει την οθόνη αλλά για να βιντεογραφήσει πλάνα, με τα οποία δημιουργεί σύντομα εικαστικά βίντεο, ακολουθώντας το πειραματικό μονοπάτι του Paolo Gioli, με την αξιοποίηση ιδιοκατασκευών στη λήψη των πλάνων, των πειραματικών ταινιών του, θυμίζοντας παράλληλα, και έργα του William Kentridge, όπου σκιές δρουν σε μία σκηνή, όπως αυτή του θεάτρου σκιών.

Πάυλος Σατόγλου & Δημήτρης Μαστοράκος

Φωτεινή Τερζάρκη

Πατήστε [εδώ](#) για να δείτε τα Video Art

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

6

Κολλάζ - Φωτοζωγραφική

Λίνα Μπαντέκα, Land of Africa

Υπεύθυνοι Καθηγητές:
Χάρης Πρέσσας, Καθηγητής
Μυρτώ Βούνάτσου,
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Στην αστείρευτη εσωτερική ώθηση του ανθρώπου για δημιουργία προστίθενται συνεχώς νέες οδοί. Ο δημιουργικός χώρος της Εικαστικής Έκφρασης και Εφαρμογής αποκτά συνεχώς πολυδαίδαλες και αενάως ανανεούμενες διαδρομές. Στο μάθημα δομείται βάση μιας σειράς διαλέξεων και εργαστηριακών ασκήσεων που αναφέρονται στη γνώση αλλά και τον πειραματισμό με την χρήση αλληλοσυνδεόμενων εκφραστικών μέσων - από τη φωτογραφία στη φωτοσινεγραφία και την φωτοζωγραφική και από την ζωγραφική και την γλυπτική με εναλλακτικές ύλες στις κατασκευές και τις εγκαταστάσεις - και επιχειρεί να προσφέρει στον εικαστικό δημιουργό, τεχνολογικό τεχνικό και αισθητικό προσανατολισμό.

Κολλάζ

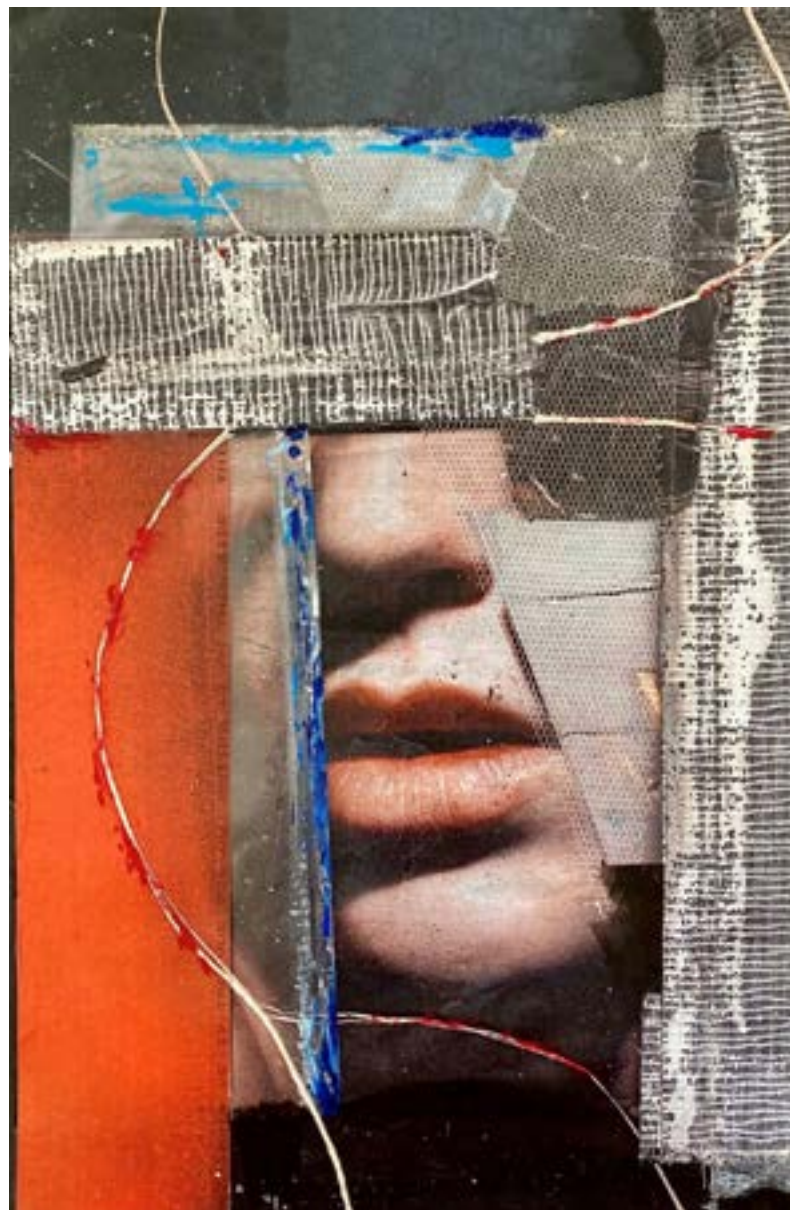
Δημιουργία πρωτότυπων συνθέσεων με διαφορετική θεματολογία χρησιμοποιώντας κομμάτια από φωτογραφίες περιοδικών, εφημερίδων, αφισών ή και προσωπικών φωτογραφιών-εκτυπώσεων. Η προσεγγίσεις ποικίλουν και η απεικόνιση άλλοτε είναι ρεαλιστική, υπερρεαλιστική ή αφηρημένη. Σε αυτή την κατηγορία έργων εντάσσονται και έργα που η έμπνευση και η αφετηρία τους είναι ένας πίνακας ή γενικώς το έργο ενός σημαντικού ζωγράφου.

Φωτοζωγραφική

Δημιουργία έργων μεικτών τεχνικών. Ακολουθείται η διαδικασία δημιουργίας πρωτότυπων έργων με την τεχνική του Κολλάζ και στη συνέχεια γίνονται επεμβάσεις με χρωστικές ύλες επί των επικολλημένων κομματιών των φωτογραφιών ή επί των γυμνών περιοχών της βάσης. Σε αυτή την κατηγορία εντάσσονται έργα τα οποία δημιουργούνται συμπληρώνοντας μια παλιά φωτογραφία με ποικίλους τρόπους και διαφορετική προσέγγιση (ρεαλιστική, υπερρεαλιστική ή αφηρημένη).

Ιάσωνας Κριτσωτάκης - Παρισσόπουλος, Άτιτλο

Μαρία Μακρυμαλλάκη, Ερωτικό

Ελευθέριος Δημήτριος Βορλόκας, Μητέρα Φύση

Αλεξάνδρα-Ιωάννα Κυρτσώνη, Έκτορας και Ανδρομάχη

Ιωάννης Θεοδώρου, The Song of Love

Ιάσωνας Κριτσωτάκης - Παρισσόπουλος, A bigger splash

Θέμα: Ζωγραφικές
επεμβάσεις πάνω στη
φωτογραφία

Παναγιώτης Μπάτος, Περιπέτειες κυριών

Θεόδωρος Παππάς, Αυτοπορταίτο

Ράνια Βασιλικιώτη, Φύση

Ιωάννης Θεοδώρου, Αυτοπορταίτο

Θεοχάρης Μαστρογεωργάκης, Ερωτικό

Θέμα: Ολοκλήρωση
Φωτογραφίας

Λίνα Μπαντέκα, Shepherd in the Himalayas

Denitsa Damyanova, Άτιτλο

Ράνια Βασιλικιώτη, Γάτες στη σκάλα

Αλεξάνδρα-Ιωάννα Κυρτσώνη, Ερωτικό

Άννα Λαζαρίδου, Άτιτλο

Εγκατάσταση

Θάλεια Κατσιανού

Εικαστική Εγκατάσταση σε εξωτερικό ή εσωτερικό χώρο.

Έργα που κατασκευάζονται με την τοποθέτηση ή συναρμολόγηση υλικών και αντικειμένων σε συγκεκριμένο εσωτερικό ή εξωτερικό χώρο, με σκοπό την δημιουργία μιας μοντέρνας, εφήμερης, τρισδιάστατης Εικαστικής Σύνθεσης η οποία καταγράφεται φωτογραφικά από διαφορετικές οπτικές γωνίες.

Ειρηναίος Ιωάννης Μπαριτάκης

Χαρά Σαββίδου

Μαρία Απόδιακου

Αποσπασματική απεικόνιση ολόσωμης φιγούρας.

Χριστίνα Σαγιόγλου

Έργα φωτογραφικά μεγάλων διαστάσεων στα οποία απεικονίζονται ολόσωμες ανθρώπινες φιγούρες. Δημιουργούνται με την επικύληση 18-30 φωτογραφικών λήψεων-εκτυπώσεων πάνω σε μεγάλες επιφάνειες. Η ιδιαιτερότητα αυτής της απεικόνισης είναι ότι απαρτίζονται από πολλές κοντινές φωτογραφίες όλων των σημείων της φιγούρας οι οποίες συναρμολογούμενες δίνουν το τελικό σύνολο. Ο κυρίαρχος λόγος (πέραν των εικαστικών και αισθητικών σκοπιμοτήτων) για την Αποσπασματική Απεικόνιση είναι το ότι αυτές οι λήψεις είναι διαφοροποιημένες μεταξύ τους. Διαφοροποίηση τόσο στην ενδυμασία όσο και στις κινήσεις του μοντέλου. Αποτέλεσμα είναι το ολόσωμο αυτό πορτραίτο να μεταφέρει πολύ περισσότερες πληροφορίες για τον εικονιζόμενο από ότι μια ολόσωμη κανονική και μονή φωτογραφία.

Δήμητρα Δημητρίου

Γιώργος Παπανικολάου

Χωροχρόνος

Στέλιος Παπαγεωργίου

Σαγιόγλου Χριστίνα

Αλεξάνδρα-Ιωάννα Κυρτσώνη

Τσώλα Αναστασία

Θεοχάρης Μαστρογεωργάκης

Σκηνογραφική πρόταση

Λίνα Μπαντέκα

Έργα που δημιουργούνται με διαφορετικά υλικά.

Αλεξάνδρα-Ιωάννα Κυρτσώνη

Το βιβλίο του Καλλιτέχνη

Μαρία Περδίου, «Η μέσα βροχή» του Νίκου Χουλιαρά

Το βιβλίο του καλλιτέχνη.

Το βιβλίο ως εικαστικό αντικείμενο. Έργα που παράγονται με επεμβάσεις διαφορετικών αισθητικών προσεγγίσεων αλλά και μεικτών τεχνικών πάνω σε ήδη υπάρχοντα βιβλία ή δημιουργία βιβλίων από το μηδέν.

Μαρία Μακρυμαλλάκη

Μαρίζα Συρίγου

ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Όταν η μουσική συνάντησε
την εικόνα

Ειρήνη Σταθάτου

Επιβλέπων Καθηγητής:

Γεώργιος Βρεττάκος

Λέκτορας

Στα πλαίσια αυτής της πτυχιακής εργασίας γίνεται μια προσπάθεια ανάλυσης του ιστορικού πλαισίου της διαφήμισης, από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, μέσα από μια σύντομη βιβλιογραφική έρευνα. Εξετάζεται επίσης η ιστορική εξέλιξη των δίσκων, των εξώφυλλών τους, και εν συνεχεία των εξώφυλλων CD. Ακολουθεί περιγραφή της διαδικασίας του φωτογραφικού μου έργου, καθώς και η παρουσίασή του, με συνοδευτικά παραδείγματα εικόνων. Το φωτογραφικό μου έργο αφορά την δημιουργία εξώφυλλων CD, κυρίως της metalcore μουσικής (με κάποιες εξαιρέσεις), η οποία ξεκίνησε στα πλαίσια του μαθήματος «Ειδικά θέματα διαφημιστικής» του έβδομου εξαμήνου.

1. Sailing on	20. Princess
2. Whiskey and the rain	21. Sleep
3. Blessed to be cursed	22. Bong
4. Break the silence	23. Hospital
5. Dreaming and dreaming	24. Rise up
6. Endless roads	25. The masks are off
7. Music's all I got	26. No religion
8. Shadows in the sunset	27. Dub and loud
9. Summer rain	28. We re all going to hell
10. Against the world	29. Down south
11. Naked in the rain	30. Revenge of the dead
12. Burn	31. Early morning
13. Of all the things I've lost	32. Color of hate
14. Nowhere close to home	33. All by myself
15. Bedroom catwalk	34. Remember this day
16. Endless nights	35. Where is my life
17. King of the street	36. What freedom
18. Bottle of hope	37. Slow down
19. I wonder	38. Gasoline

© & © 2006 Cannonball 386 Records. Recorded partly at Math Studio
and partly at home. Mixed at home and mastered at Home, Sweet
Home Studio.

0362-40433-1

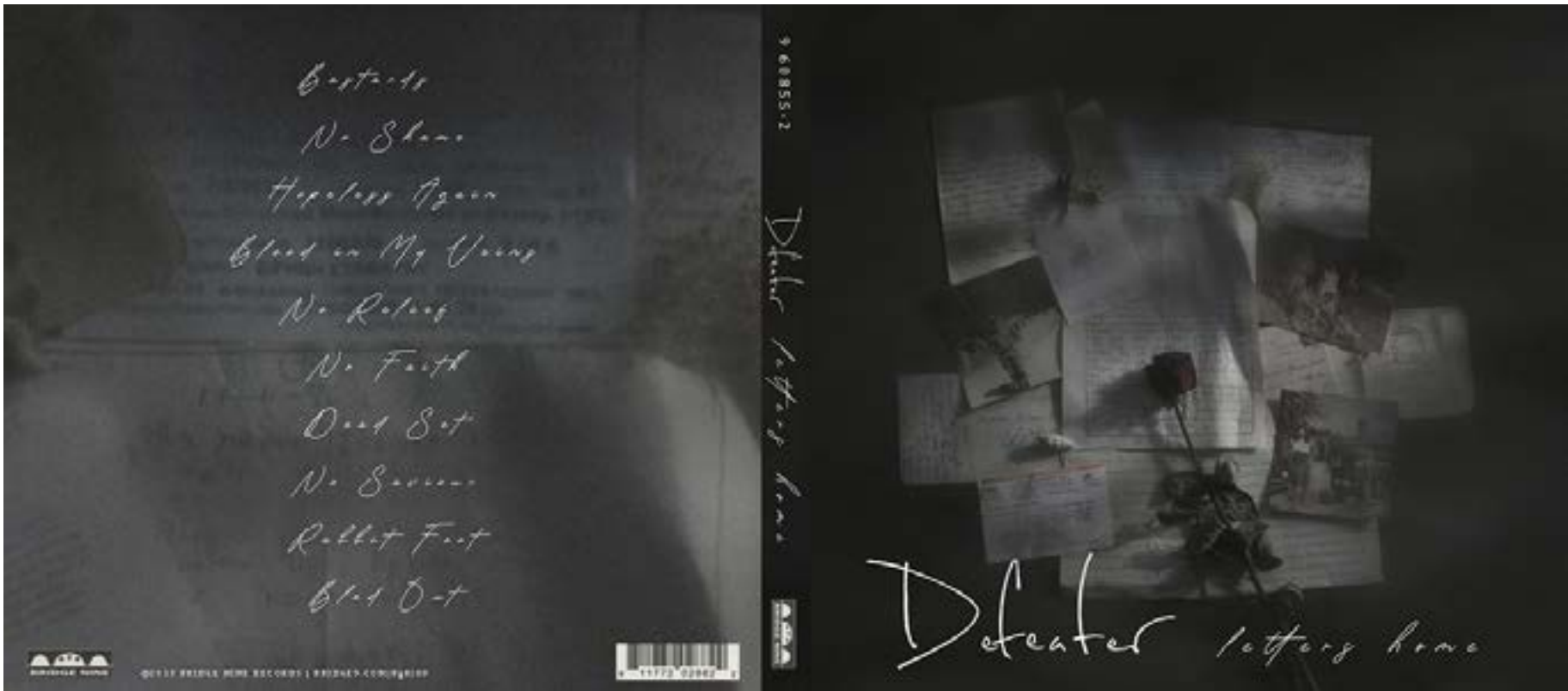
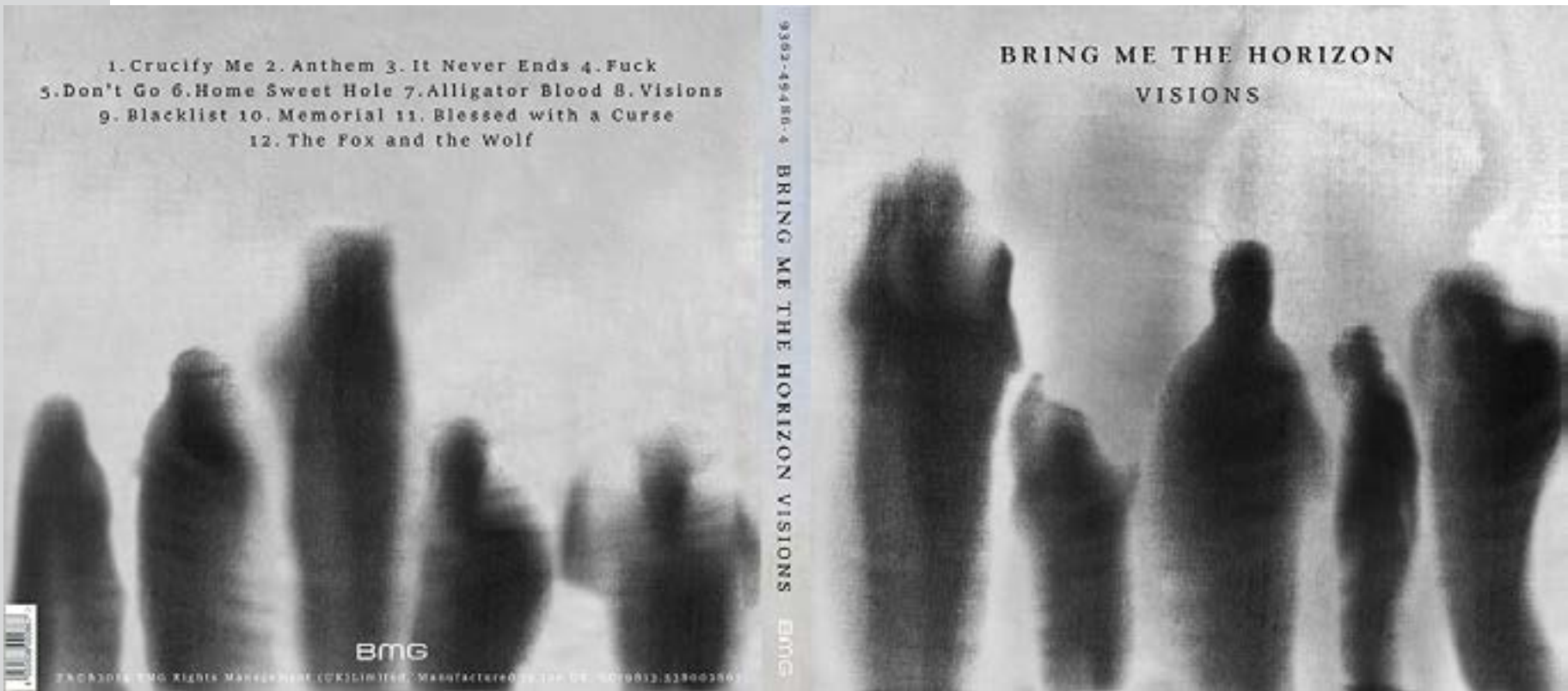
VODKA JUNIORS shadows in the sunset

VODKA JUNIORS

shadows in the sunset

Ειρήνη Σταθάτου

1. GRAVEDIGGER
2. NAYSAEYR
3. BROKEN CROSS
4. THE DEVIL IS NEAR
5. DEAD MAN TALKING
6. RED HYPERGIANT
7. C.A.N.C.E.R
8. COLONY COLLAPSE
9. CASTLES IN THE AIR
10. YOUTH IS WASTED ON THE YOUNG
11. THE DISTANT BLUE

© 2014 Eyeq Europe, P.O. Box 10014, 1001 EN Amsterdam, The Netherlands.
 Manufactured & distributed by Eyeq Europe. All rights reserved.
 Unauthorized Duplication is a violation of applicable laws.

3188-2 ARCHITECTS • LOST FOREVER // LOST TOGETHER

ARCHITECTS

LOST FOREVER // LOST TOGETHER

- Romance
- Honey, This Mirror Isn't Big Enough for the Two of Us
- Vampires Will Never Hurt You
- Drowning Lessons
- Our Lady of Sorrows
- Headfirst for Halos
- Skylines and Turnstiles
- Early Sunsets Over Monroeville
- This Is the Best Day Ever
- Cubicles
- Demolition Lovers

PRODUCED BY GEOFF ROCKLEY, EYEBALL RECORDS, P.O. BOX 1453
 PETER STUYVESANT STATION, NEW YORK, NY 10009, USA

986 6233

MY CHEMICAL ROMANCE VAMPIRES WILL NEVER HURT YOU

MY CHEMICAL ROMANCE

VAMPIRES WILL NEVER HURT YOU

Ειρήνη Σταθάτου

Δωμάτια

Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Θωμόπουλος
Λέκτορας

Πολυξένη Φιλοπούλου

Χρησιμοποιώντας την τεχνική του πορτραίτου και πιο συγκεκριμένα του αυτο-πορτραίτου, δημιούργησα μία φωτογραφική σειρά, με το όνομα "Rooms" που αποτελείται από διάφορες φωτογραφίες μόδας, οι οποίες έχουν ως κύριο θέμα την απεικόνιση της ζωής μιας συνηθισμένης και καθημερινής κοπέλας, η οποία κάνει διάφορες δραστηριότητες μέσα στο σπίτι της. Στόχος της φωτογραφικής αυτής σειράς, είναι ο εκάστοτε θεατής, να δει τον εαυτό του, μέσα σε αυτές τις φωτογραφίες, αφού οι δραστηριότητες που απεικονίζονται μέσα σε αυτές, είναι δραστηριότητες που όλοι κάνουμε ή έχουμε κάνει στη ζωή μας, πάντα όμως χωρίς οι φωτογραφίες να αποποιούνται τον χαρακτήρα της μόδας

.Ο θεατής νιώθει μια οικειότητα βλέποντας τις εικόνες, και μια αίσθηση αναγνώρισης των καθημερινών του συνηθειών. Πολλές φορές οι δραστηριότητες έρχονται σε αντίθεση με την ενδυμασία, αλλά αυτό τραβάει ακόμα περισσότερο την προσοχή του εκάστοτε θεατή και στην περίπτωση της φωτογραφίας μόδας, του καταναλωτή. Το γεγονός ότι ο θεατής των φωτογραφιών, μπορεί να ταυτιστεί με το εικονιζόμενο άτομο, βοηθάει μετέπειτα και στις πωλήσεις του προϊόντος που διαφημίζεται. Μέσα λοιπόν, από αυτή τη σειρά φωτογραφιών, προτείνεται ένας άλλος τρόπος, προσέγγισης στη φωτογραφία μόδας, με σκοπό ο καταναλωτής να νιώσει οικειότητα και ταύτιση με το εικονιζόμενο άτομο στη φωτογραφία και όχι μία απόσταση από αυτό, όπως συνηθιζόταν να συμβαίνει παλαιότερα, προβάλλοντας την "ιδανική εικόνα του εαυτού".

The Golden 60s

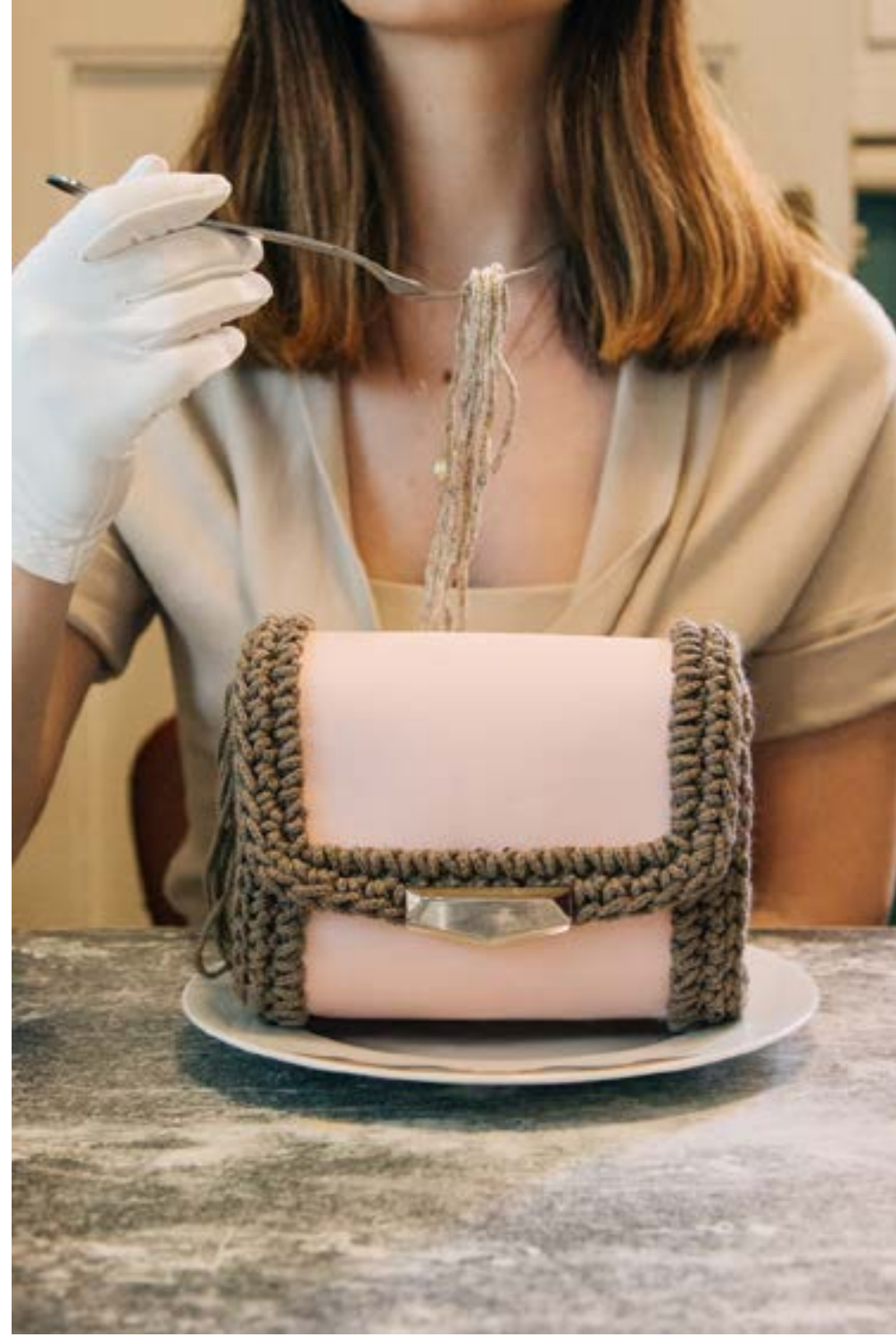
Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Θωμόπουλος
Λέκτορας

Θεανώ Γκάτσου

Η πτυχιακή μου εργασία είναι εμπνευσμένη από την δεκαετία των 60s την οποία αποφάσισα να αναλύσω αισθητικά και φωτογραφικά. Έχω αναλάβει να φωτογραφήσω την ανοιξιάτικη- καλοκαιρινή κολεξιόν 2021 του brand Sen Handmade με τις χειροποίητες πλεκτές τσάντες της συλλογής. Κύρια έμπνευση μου φωτογραφικά είναι ο γνωστός φωτογράφος Guy Bourdin που έγινε γνωστός τη συγκεκριμένη δεκαετία και επηρέασε την αισθητική προσέγγιση των επόμενων ετών. Οι εικόνες του Guy Bourdin χαρακτηρίζονται κυρίως από αισθησιακές πόζες, για εκείνη την εποχή αντισυμβατικές (στο μέλλον δημιουργήθηκε η έννοια weirdposing) και τα έντονα χρώματα.

Η δική μου προσέγγιση είναι λίγο πιο ρομαντική διατηρώντας βέβαια το έντονο contrast, τα χρώματα και τις περίεργες πόζες. Σε αυτή την εργασία επέλεξα να αναλύσω την συγκεκριμένη δεκαετία πιο σφαιρικά ώστε να καταλάβω και τις επιρροές που δέχτηκαν οι καλλιτέχνες της εποχής. Η μόδα επηρεάζεται άμεσα από τη μουσική και το μεγάλο άλμα από τον καθωσπρεπισμό, στην ελευθερία της έκφρασης μέσω της μόδας και της μουσικής. Μεγάλα ονόματα όπως η Twiggy, Jackie O', Mary Quant, Audrey Hepburn ήταν τα στυλιστικά και όχι μόνο είδωλα της εποχής που έθεσαν τα trends.

Εφαρμοσμένη φωτογραφία και χρώμα

Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Θωμόπουλος
Λέκτορας

Δανάη Αλεξανδρή

Κάποιοι από τους τομείς της διαφημιστικής φωτογραφίας βρίσκονται σε συνεχή διάλογο με τα κινήματα της τέχνης. Η επιρροή της διαφημιστικής φωτογραφίας στις καλές τέχνες καθώς και το αντίστροφο, είναι αναμφισβήτητη, τόσο στην μοντέρνα εποχή που διανύουμε, με κύριο παράδειγμα το κίνημα της Contemporary Art και εκείνο της Pop Art, όσο και στην απαρχή της φωτογραφίας μόδας, με τα πρώτα βήματα της Vogue. Η συνεχόμενη αλλαγή που βιώνει ο ορισμός της διαφημιστικής φωτογραφίας σε σχέση με τα μεταβαλλόμενα κριτήρια της τέχνης, δημιουργούν μια αβεβαιότητα για το τι μπορεί να συμπεριληφθεί στα πλαίσια της με το πέρασμα του χρόνου.

Ο κλάδος της διαφήμισης χάρη στους καλλιτέχνες που το απαρτίζουν, συνεχίζει να εξελίσσεται και να μεταβάλλεται. Οι καλλιτέχνες που θα αναφερθώ, συμβάλλουν στην διαρκή μεταρρύθμιση του κλάδου, τοποθετώντας τον στα πλαίσια της τέχνης και μετατρέποντας τις διαφημίσεις σε έργα που βλέπουμε σε μουσεία. Η διαφημιστική φωτογραφία υπάρχει και θα συνεχίσει να υπάρχει ως τέχνη λόγω των ανθρώπων, καλλιτεχνών και φωτογράφων που την εκπροσωπούν σαν δημιουργική διαδικασία. Αποτέλεσμα αυτού είναι ο κλάδος αυτός να είναι ρευστός και μεταβλητός.

Η ίδια η πολυμορφία είναι φανερή και στον τομέα των καλών τεχνών, όπου η οριοθέτηση του εξαρτάται από την εκάστοτε εποχή και την κοινωνικοπολιτική στάση που επικρατεί. Η σύζευξη της τέχνης και της διαφήμισης επιτυγχάνεται όταν ο φωτογράφος ή ο εκάστοτε καλλιτέχνης έχει όραμα και βλέψεις γι' αυτό που δημιουργεί, ακόμη και όταν είναι μία διαφήμιση, κάτι το οποίο ευρέως θεωρείται τυποποιημένο. Όταν το δημιούργημα του καλλιτέχνη προκαλεί την γέννηση συναισθημάτων στο θεατή, τον οδηγεί σε μια δεύτερη ανάγνωση θέαση και μελέτη. Αυτό, σαν διαδικασία, ενώνει τις έννοιες της διαφήμισης και της τέχνης, με αποτέλεσμα να συνυπάρχουν στο ίδιο πλαίσιο.

Δανάη Αλεξανδρή

Η διαχρονικότητα της δεκαετίας του '90

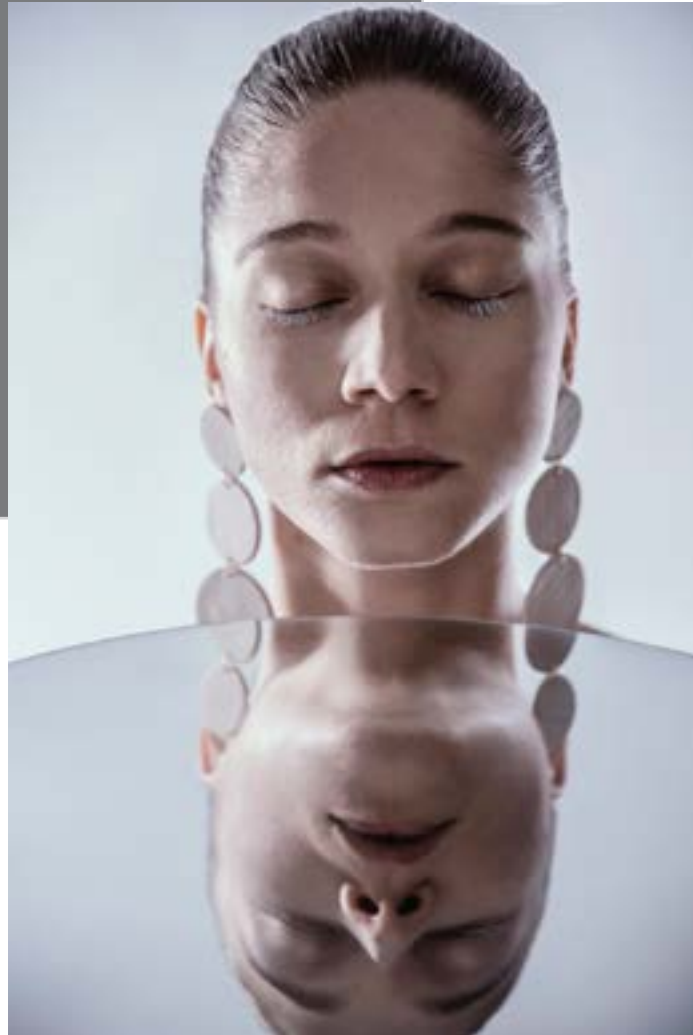
Μαρία Ποτουρίδου

Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Θωμόπουλος
Λέκτορας

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία εξετάζω τις τάσεις της μόδας του παρελθόντος, που επιστρέφουν στην μόδα του σήμερα και συγκεκριμένα της δεκαετίας του 90. Αναφέρομαι στην σημασία της μόδας και την επιρροή της στην εποχή μας, καθώς και στην διαχρονικότητα της δεκαετίας του 90, μέσω παραδειγμάτων από μεγάλους οίκους μόδας, καθώς και στη συμβολή διασημοτήτων που κατέστησαν κάποιες τάσεις διαχρονικές και τις διατήρησαν σε βάθος χρόνου. Παρουσιάζεται ακόμα δουλειά σημαντικών φωτογράφων που υπήρξαν ιδιαίτερα επιδραστικοί στον χώρο της μόδας, τόσο στην δεκαετία του '90 όσο και στην τωρινή εποχή.

Ο ρόλος της γυναίκας
στη Διαφήμιση :
γυμνός εαυτός

Δήμητρα Πατρινέλη

Επιβλέπων Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Θωμόπουλος
Λέκτορας

Στη παρούσα πτυχιακή εργασία αναλύεται ο ρόλος της γυναίκας στο χώρο της διαφήμισης, προβάλλοντας τη γυναικεία φιγούρα με τρόπο κομψό και μιμιμαλιστικό, δημιουργώντας δικές μου εικόνες με βασικό στοιχείο το κόσμημα, δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση στις γραμμές και φόρμες του γυναικείου σώματος, παρά στην έντονη σεξουαλικότητα που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε τα περισσότερα χρόνια, κάνοντας αναφορές στην ιστορία της διαφήμισης και της μόδας αλλά και το ρόλο του κοσμήματος ανά τους αιώνες.

Still Life Spice Photography

Επιβλέπων Καθηγητής:
Αριστείδης Τσινάρογλου
Λέκτορας

Σωτήριος Αντωνίου

Η νεκρή φύση έχει αιχμαλωτίσει τη φαντασία των φωτογράφων πριν από πολλές δεκαετίες. Είναι μια παράδοση γεμάτη πολυτελείς, εξωτικές στιγμές δημιουργίας με συμβολικό βάθος και νόημα. Η νεκρή φύση μπορεί να νοηθεί πέρα από την ύπαρξή της ως ένα είδος εικονογραφικής διάταξης άψυχων πραγμάτων που τηρούν μια δοκιμασμένη παράδοση των διασκευών, των μορφών και της σύνθεσης.

Σκοπός

Βασικός σκοπός της παρούσας εργασίας αποτελεί η μελέτη της έννοιας του Stilllife στην φωτογραφία. Ειδικότερα θα μελετηθεί το είδος και η εφαρμογή του Stilllife στην φωτογραφική απεικόνιση.

Μεθοδολογία

Για τη συγγραφή της παρούσας εργασίας, ακολουθήθηκε αρχικά η βιβλιογραφική ανασκόπηση ώστε να δοθεί η έννοια και τα χαρακτηριστικά του είδους, και να καταστεί γνωστή στον αναγνώστη η Stilllife φωτογραφία, ενώ εν συνεχεία θα λάβει χώρα το ερευνητικό μέρος στο οποίο θα παρέχεται portfolio του συγγραφέα με φωτογραφίες του Food Stilllife και φανερή επίδραση από Stilllife καλλιτέχνες.

Συμπεράσματα:

Από τα αποτελέσματα της εργασίας κατέστη σαφές πως η φωτογραφία νεκρής φύσης δεν δημιουργήθηκε από τη μια μέρα στην άλλη, ενώ κάθε φωτογράφος δημιουργεί τη δική του μοναδική τεχνική για αυτή, παρέχοντας έναν κόσμο όπου οι νόμοι της φύσης έχουν προσωρινά ανασταλεί.

Σωτήριος Αντωνίου

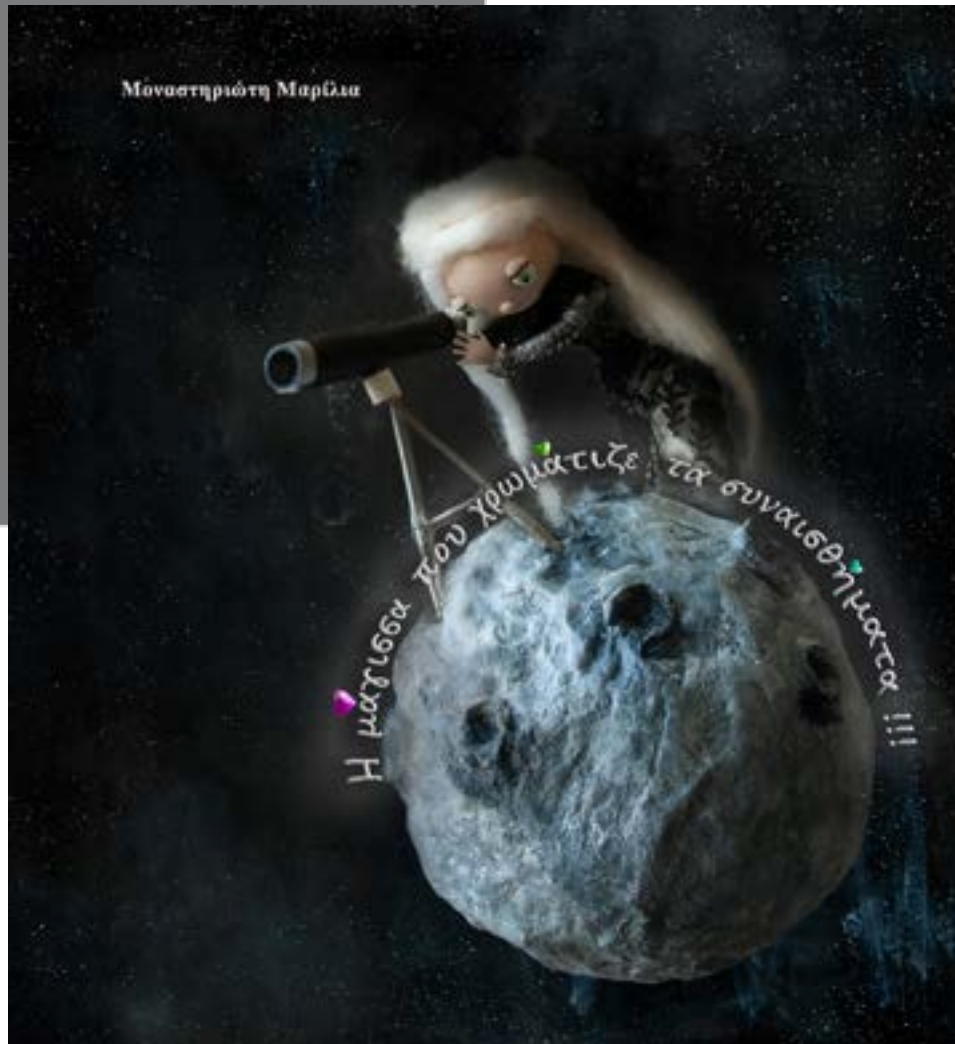

Σωτήριος Αντωνίου

Φωτογραφική εικονογράφηση παραμυθιού με χρήση τρισδιάστατων κατασκευών

Μαρία Μοναστηριώτη

Επιβλέπων Καθηγητής:
Αριστείδης Τσινάρογλου
Λέκτορας

Η ακόλουθη πτυχιακή ασχολείται με την εικονογράφηση ενός παραμυθιού, που αναφέρεται στην αξία του να βιώνονται όλα τα συναισθήματα, θετικά και αρνητικά. Ωστόσο, η εικονογράφηση αυτή, δεν έχει γίνει μέσω συμβατικών ζωγραφικών εικόνων, αλλά μέσω φωτογραφικών εικόνων StillLife, με τη χρήση κατασκευών, σκηνικών και χαρακτήρων που φτιάχτηκαν εξολοκλήρου για το παραμύθι.

Η φωτογραφία, έχει την ικανότητα να δημιουργεί την αίσθηση της πραγματικότητας. Ακόμα και αν αυτή η πραγματικότητα είναι κάτι φευγαλέο και παρελθοντικό, δεν παύει να δίνει την αίσθηση του υπαρκτού. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση, μια εικόνα δεν είναι ομοίωμα της πραγματικότητας, αλλά κατασκευή της (Βρύζας, 2005).

Καθώς, στις μέρες μας, ο καταιγισμός της εικόνας δημιούργησε μια γλώσσα εικόνων εύκολων, εφήμερων, διαθέσιμων, χωρίς αυθεντικότητα, υπάρχει έκδηλη η ανάγκη, το άτομο να δει νέες αυθεντικές εικόνες και να νοιώσει τη σύνδεση με αυτές, ιδιαίτερα αν πρόκειται για εικόνες σε παιδικά βιβλία (Berger,1993 ; Gildersleeve, 2014).

Η συγκεκριμένη πτυχιακή έχοντας ως βάση της τη φωτογραφία και τις χειροποίητες κατασκευές, επιδιώκει να διερευνήσει και να προτείνει έναν λιγότερο διαδεδομένο τρόπο εικονογράφησης του παιδικού βιβλίου και παραμυθιού, ενώ παράλληλα αποτελεί ένα εργαλείο για τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς σχετικά με τα χρώματα και τα συναισθήματα.

Μαρία Μοναστηριώτη

Μαρία Μοναστηριώτη

Πατήστε [εδώ](#) για δείτε το παραμύθι

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Κόσμημα

Φίλιππος Μαστρονικόλας

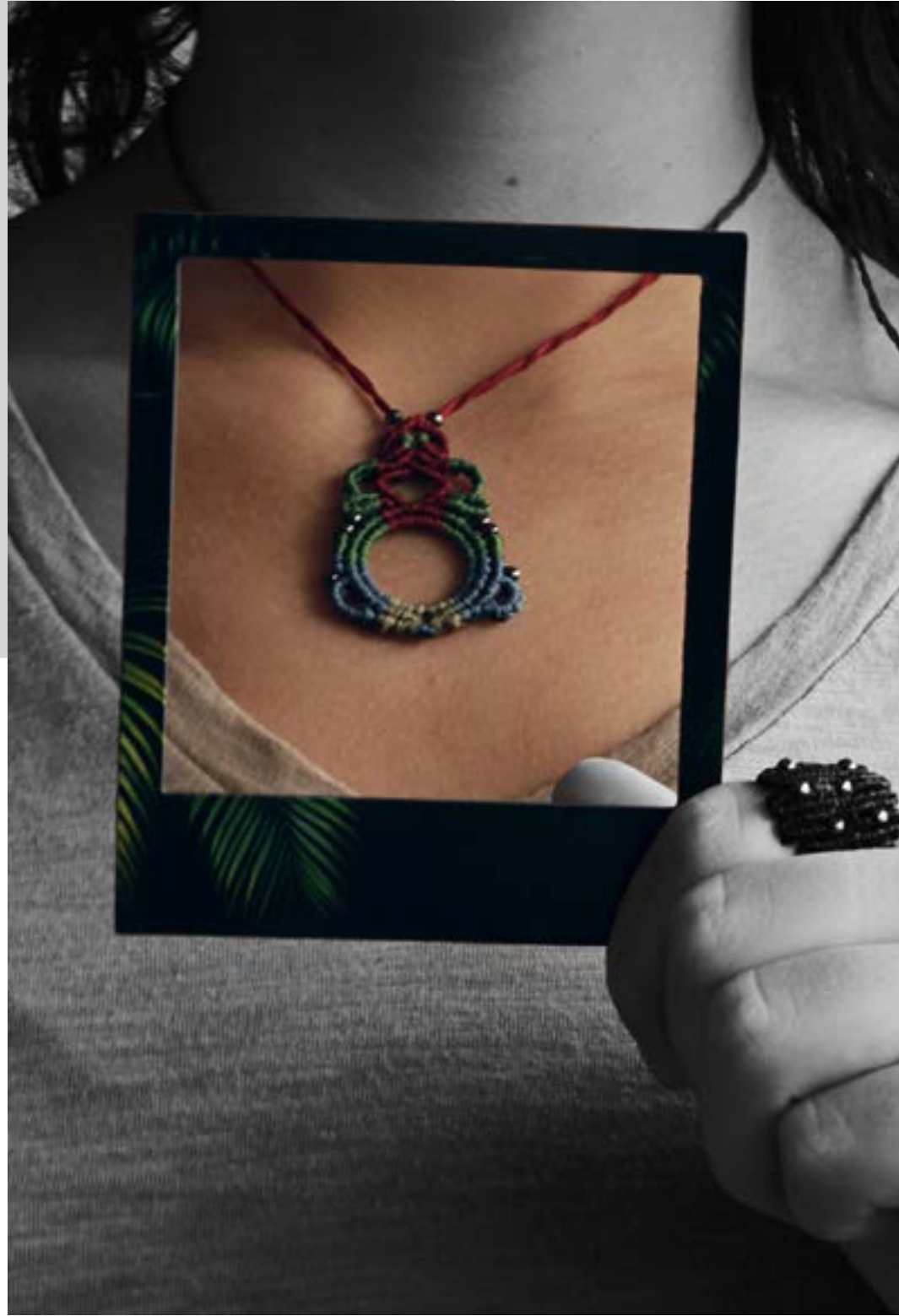
Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Γιώργος Βρεττάκος, Λέκτορας

Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Γιώργος Παπανικολάου

Αλκοούχο και μη
αλκοούχο ποτό

Βασιλική Φρενοπούλου

Ηλιάνα Ναστούλη

Ειρηναίος Ιωάννης Μπαριτάκης

Άνα Οικονόμου

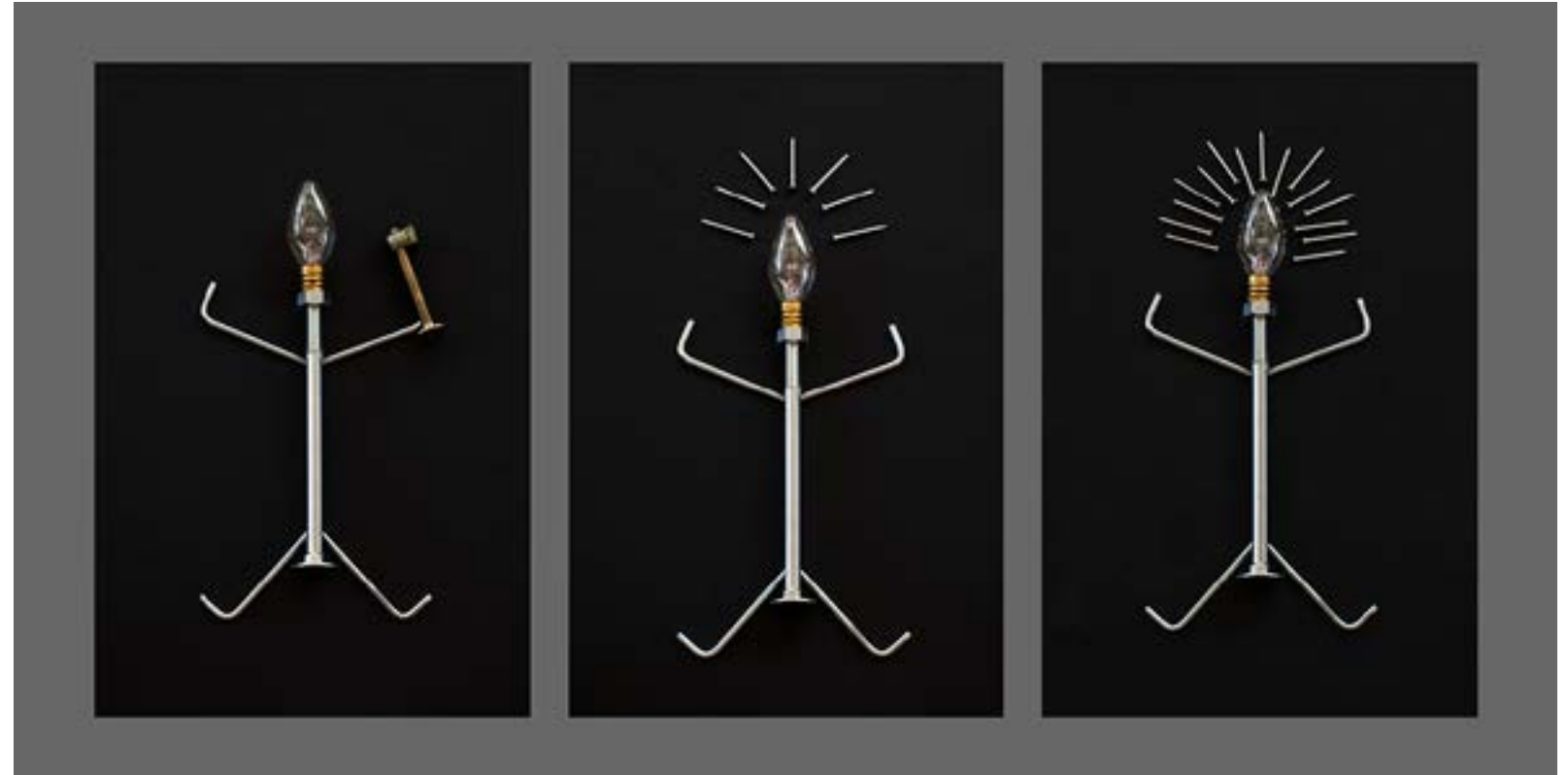
Γιώργος Παπανικολάου

Βιομηχανικό προϊόν

Φίλιππος Μαστρονικόλας

Λυδία Αγγελίδου

Άννα Οικονόμου

Μαρία Βεργάδου

Καλλυντικό

Ιωάννα Ανδρικοπούλου

Χριστίνα Σαγιόγλου

Άννα Στόγια

Στέλιος Παπαγεωργίου

Βασιλική Φρενοπούλου

Ειρηναίος Ιωάννης Μπαριτάκης

Τρόφιμο

Στέλιος Παπαγεωργίου

Μαρία Βεργάδου

Φίλιππος Μαστρονικόλας

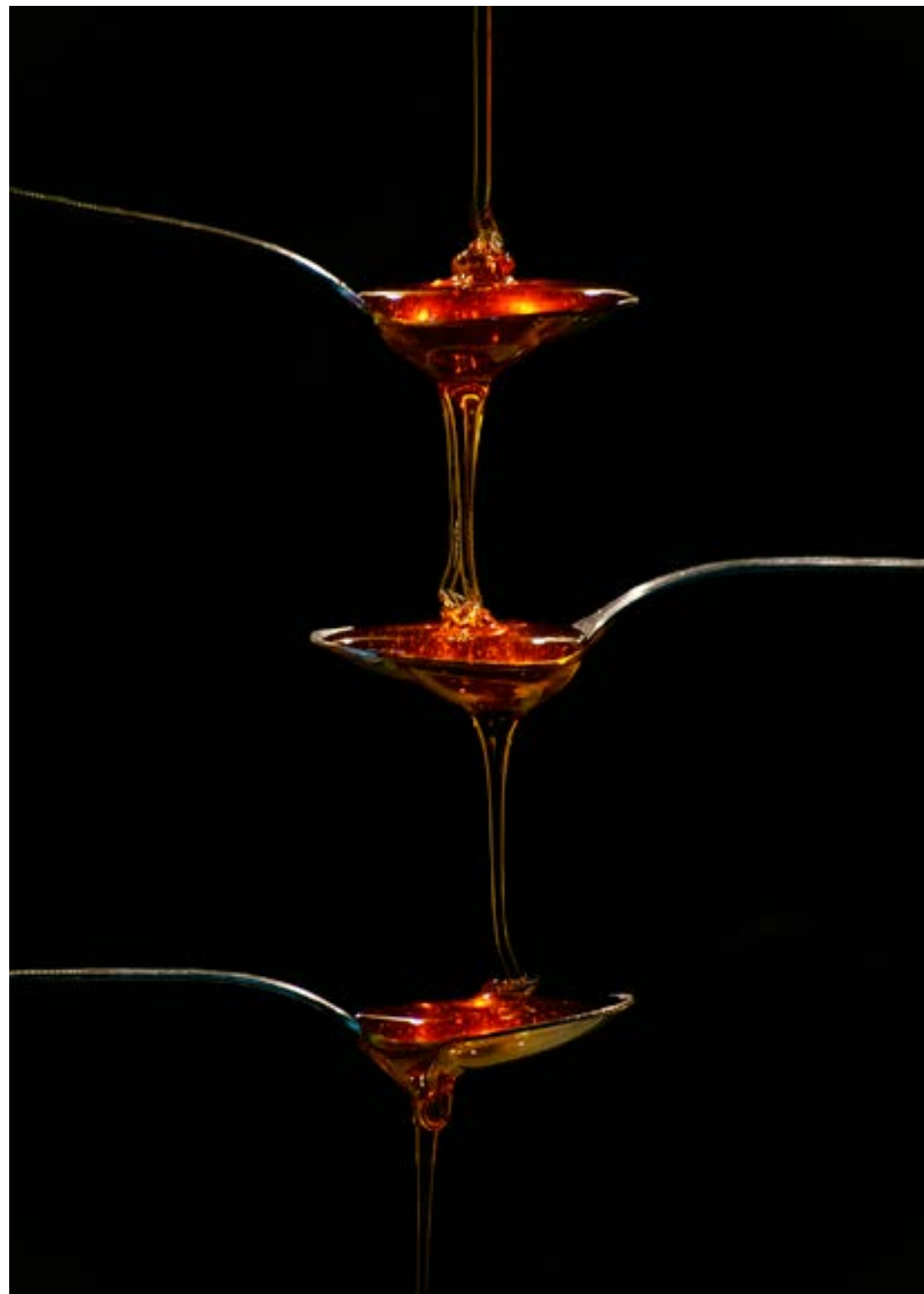
Άννα Στόγια

Still Life

Γιώργος Παπανικολάου

Ηλιάνα Ναστούλη

Χαρά Σαββίδου

Μαρία Βεργάδου

Κωνσταντίνα Γκαβέρα

Φίλιππος Μαστρονικόλας